EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 18.4.2023
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o opatření včasného zásahu, podmínky zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhované změny směrnice 2014/59/EU[1] (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank) jsou součástí legislativního balíčku týkajícího se krizového řízení a pojištění vkladů, který zahrnuje také změny nařízení (EU) č. 806/2014[2] (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí) a směrnice 2014/49/EU[3] (směrnice o systémech pojištění vkladů).

Rámec EU pro krizové řízení je sice dobře nastaven, avšak předchozí případy selhání bank ukázaly, že je třeba jej zlepšit. Cílem reformy krizového řízení a pojištění vkladů je navázat na cíle rámce pro krizové řízení a zajistit konzistentnější přístup k řešení krize bank, aby každá banka v krizi mohla řádně opustit trh a zároveň byla zachována finanční stabilita, ochráněny peníze daňových poplatníků a zajištěna důvěra vkladatelů. Zejména je třeba posílit stávající rámec pro řešení krizí menších a středních bank z hlediska jeho koncepce, provádění a především motivace k jeho uplatňování, aby mohl být na tyto banky uplatňován důvěryhodnějším způsobem.

Souvislosti návrhu

Po globální finanční krizi a krizi státního dluhu přijala EU v souladu s mezinárodními výzvami k reformě rozhodná opatření k vytvoření bezpečnějšího finančního sektoru pro jednotný trh EU. Tato opatření zahrnovala poskytnutí nástrojů a pravomocí k řádnému řešení selhání jakékoli banky při současném zachování finanční stability a ochrany veřejných financí a vkladatelů. V roce 2014 byla vytvořena bankovní unie, kterou v současné době tvoří dva pilíře: jednotný mechanismus dohledu a jednotný mechanismus pro řešení krizí. Bankovní unie však zatím stále není úplná a chybí jí třetí pilíř: evropský systém pojištění vkladů (EDIS)[4]. Návrh Komise na zřízení evropského systému pojištění vkladů přijatý dne 24. listopadu 2015[5] dosud nebyl schválen.

Bankovní unii podporuje jednotný soubor pravidel, který v případě krizového řízení a pojištění vkladů zahrnuje tři právní akty EU přijaté v roce 2014: směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnici o systémech pojištění vkladů. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank vymezuje pravomoci, pravidla a postupy pro ozdravné postupy a řešení krize bank a obsahuje také ujednání o přeshraniční spolupráci, jejichž cílem je řešit přeshraniční selhání bank. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí zřizuje Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) a

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

4 Stále navíc nebylo dosaženo shody ohledně důvěryhodného a spolehlivého mechanismu pro poskytování likvidity při řešení krizí v bankovní unii, který by odpovídal normám stanoveným mezinárodními protějšky.

5 COM(2015) 586 final.

Jednotný fond pro řešení krizí a vymezuje pravomoci, pravidla a postupy pro řešení krizí subjektů usazených v bankovní unii v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí. Směrnice o systémech pojištění vkladů zajišťuje ochranu vkladatelů a stanoví pravidla pro použití finančních prostředků systémů pojištění vkladů. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a směrnice o systémech pojištění vkladů platí ve všech členských státech, zatímco nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí platí v členských státech, které se účastní bankovní unie.

Bankovní balíček z roku 2019, známý také jako „balíček ke snížení rizik“, revidoval směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, nařízení o kapitálových požadavcích[6] a směrnici o kapitálových požadavcích[7]. Tyto revize zahrnovaly opatření pro splnění závazků EU přijatých na mezinárodních fórech[8]které se týkají podniknutí dalších kroků k dokončení bankovní unie poskytnutím důvěryhodných opatření ke snížení rizik, která zmírní hrozby pro finanční stabilitu.

V listopadu 2020 se Euroskupina dohodla na vytvoření a brzkém zavedení společného jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí prostřednictvím Evropského mechanismu stability (ESM)[9].

Reforma krizového řízení a pojištění vkladů a obecnější důsledky pro bankovní unii

Spolu s reformou krizového řízení a pojištění vkladů by dokončená bankovní unie zahrnující třetí pilíř, evropský systém pojištění vkladů, domácnostem a podnikům v EU nabídla vyšší úroveň finanční ochrany a jistoty, zvýšila by důvěru a posílila finanční stabilitu, což jsou nezbytné podmínky růstu, prosperity a odolnosti v hospodářské a měnové unii a v EU obecně. Bankovní unii doplňuje unie kapitálových trhů, neboť obě iniciativy jsou nezbytné pro financování souběžné transformace (digitální a ekologické), posílení mezinárodní úlohy eura a otevřené strategické autonomie EU a její konkurenceschopnosti v měnícím se světě, zejména s ohledem na v současnosti složité hospodářské a geopolitické prostředí[10, 11].

V červnu 2022 se Euroskupina nedohodla na komplexnějším pracovním plánu na dokončení bankovní unie tím, že by do ní byl zahrnut evropský systém pojištění vkladů. Místo toho Euroskupina vyzvala Komisi, aby předložila cílenější legislativní návrhy reformy rámce EU pro krizové řízení bank a vnitrostátní pojištění vkladů[12].

---

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

7 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

8 Basilejský výbor pro bankovní dohled a Rada pro finanční stabilitu. Rada pro finanční stabilitu (2014, aktualizovaná verze), *Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce*, a (2015), *Zásady týkající se kapacity pro absorpci ztrát a rekapitalizaci u globálních systémově významných bank (G-SVB) v případě řešení krize, specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)*.

9 Euroskupina (30. listopadu 2020), *Prohlášení Euroskupiny v inkluzivním formátu o reformě ESM a rychlejším zavedení jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí*. Realizace by proběhla v letech 2022–2024. Dohoda, kterou se mění Smlouva o zřízení Evropského mechanismu stability, však doposud nebyla ratifikována.

10 Evropská komise (2020), *Pracovní program Komise na rok 2021*, oddíl 2.3, s. 5.

11 Evropská komise (2023), *Dlouhodobá konkurenceschopnost EU: výhled po roce 2030*.

12 Euroskupina (16. června 2022), *Prohlášení Euroskupiny o budoucnosti bankovní unie*.

Současně Evropský parlament ve své výroční zprávě o bankovní unii za rok 2021[13] rovněž zdůraznil význam jejího dokončení zřízením evropského systému pojištění vkladů a podpořil Komisi v tom, aby předložila legislativní návrh týkající se přezkumu krizového řízení a pojištění vkladů. Euroskupina sice evropský systém pojištění vkladů výslovně nepodpořila, reforma krizového řízení a pojištění vkladů by však díky němu byla účinnější a zajistila by vzájemnou součinnost a zvýšila efektivitu odvětví. Tento legislativní balíček by byl součástí programu dokončení bankovní unie, který opakovaně podporují vedoucí představitelé[14] a jehož význam zdůraznila ve svých politických směrech i předsedkyně von der Leyenová, která rovněž připomněla důležitost evropského systému pojištění vkladů.

Cíle rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů byl navržen tak, aby zmírnil rizika a zvládal selhání institucí jakékoli velikosti a zároveň dosáhl čtyř zastřešujících cílů:

i) chránit finanční stabilitu a zároveň zabránit šíření krize, a tím zajistit tržní disciplínu a kontinuitu zásadních funkcí pro společnost;

ii) zajistit fungování jednotného trhu a rovné podmínky v celé EU;

iii) minimalizovat využívání peněz daňových poplatníků a oslabit vazbu mezi bankami a státy a

iv) chránit vkladatele a zajistit důvěru spotřebitelů.

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů poskytuje soubor nástrojů, které lze použít v různých fázích životního cyklu bank v problémech: ozdravná opatření podpořená ozdravnými plány vypracovanými bankami; opatření včasného zásahu; opatření, která mají zabránit selhání banky; plány řešení krize vypracované orgány příslušnými k řešení krize a soubor nástrojů k řešení krize, pokud je banka prohlášena za banku v selhání nebo banku, jejíž selhání je pravděpodobné, a má se za to, že řešení krize banky (namísto její likvidace) je ve veřejném zájmu. Vnitrostátní úpadková řízení, která jsou mimo rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů[15], se navíc nadále použijí u bank, jejichž selhání lze řešit v rámci těchto vnitrostátních řízení, pokud jsou tato řízení vhodnější (než řešení krize) a nepoškozují veřejný zájem ani neohrožují finanční stabilitu.

Cílem rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů je poskytnout kombinaci zdrojů financování pro ekonomicky efektivní řešení selhání, chránit finanční stabilitu a vkladatele a udržovat tržní disciplínu a zároveň omezit čerpání prostředků z veřejného rozpočtu a v konečném důsledku snížit náklady daňových poplatníků. Náklady na řešení krize banky jsou nejprve hrazeny z vlastních zdrojů banky, tj. jsou přiřazeny akcionářům a věřitelům samotné banky (což představuje vnitřní kapacitu banky pro absorpci ztrát), díky čemuž je rovněž snížen morální hazard a zlepšena tržní disciplína. V případě potřeby mohou být tyto zdroje doplněny finančními prostředky ze systémů pojištění vkladů a z mechanismů financování k řešení krizí (vnitrostátní fondy pro řešení krizí nebo Jednotný fond pro řešení krizí v bankovní unii). Tyto

---

13 Evropský parlament (2022), *Zpráva o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2021*; zprávu o bankovní unii vydává Evropský parlament každoročně od roku 2015.

14 Zasedání eurosummitu (24. března 2023), *Prohlášení eurosummitu zasedajícího v inkluzivním formátu*.

15 Vnitrostátní úpadková řízení nejsou harmonizována. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize o tom, zda v bance v selhání zavést režim řešení krize, které vyžaduje srovnání mezi režimem řešení krize a vnitrostátním úpadkovým řízením (posouzení veřejného zájmu), je však součástí rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů. Pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že v bance v selhání nezavede režim řešení krize, případ se následně řeší na vnitrostátní úrovni, kde se posuzuje zahájení úpadkového řízení nebo jiných typů likvidačního řízení podle konkrétních podrobností vnitrostátních úpadkových režimů.

fondy jsou financovány z příspěvků všech bank bez ohledu na jejich velikost a model podnikání. V bankovní unii byla tato pravidla dále integrována tím, že Jednotný výbor pro řešení krizí byl pověřen řízením Jednotného fondu pro řešení krizí a dohledem nad tímto fondem, který je financován z příspěvků odvětví v zúčastněných členských státech bankovní unie. V závislosti na nástroji, který se na banku v problémech použije (např. preventivní nebo předběžná opatření, opatření k řešení krize nebo alternativní opatření v rámci vnitrostátního úpadkového řízení), a na konkrétních podrobnostech případu může být pro zásahy fondů pro řešení krizí nebo Jednotného fondu pro řešení krizí, systému pojištění vkladů nebo financování z veřejných zdrojů ze státního rozpočtu nezbytná kontrola státní podpory[16].

Odůvodnění návrhu

Bez ohledu na pokrok dosažený od roku 2014 se řešení krize uplatňuje jen zřídka, zejména v bankovní unii. Pokud jde o rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů z hlediska jeho koncepce, provádění a především motivace k jeho uplatňování, byly zjištěny oblasti, které je třeba ještě dále posílit a upravit.

Doposud bylo selhání mnoha menších a středních bank řešeno v rámci vnitrostátních režimů, které mnohdy zahrnovaly využívání peněz daňových poplatníků (rekapitalizace z vnějších zdrojů) namísto záchranných sítí financovaných odvětvím, jako je například Jednotný fond pro řešení krizí v bankovní unii, který doposud nebyl při řešení krize použit. To je v rozporu se záměrem rámce, který byl vytvořen po globální finanční krizi, kdy došlo k zásadnímu posunu od rekapitalizace z vnějších zdrojů k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Náklady příležitosti mechanismů financování k řešení krizí financovaných všemi bankami jsou v této souvislosti značné.

Rámec pro řešení krize v plném rozsahu nedosáhl klíčových zastřešujících cílů, zejména usnadnění fungování jednotného bankovního trhu EU zajištěním rovných podmínek, řešení přeshraničních a domácích krizí a minimalizace využívání peněz daňových poplatníků.

Důvodem je především nevhodná motivace při výběru správného nástroje pro řízení bank v selhání, v důsledku čehož jsou upřednostňovány jiné možnosti a neuplatňuje se harmonizovaný rámec pro řešení krize. Dochází k tomu obecně proto, že při posuzování veřejného zájmu existuje široký prostor pro uvážení a že přístup k financování v rámci řešení krize, aniž by došlo ke ztrátám vkladatelů, je obtížný a přístup k financování mimo režim řešení krize je snazší. Z těchto důvodů vzrůstá riziko roztříštěnosti a neoptimálních výsledků při řešení selhání bank, zejména těch menších a středních.

Řešení těchto problémů by měla přinést revize rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů a vzájemné působení s vnitrostátními úpadkovými řízeními. Díky tomu by měl rámec rovněž plně dosáhnout svých cílů a měl by být vhodný pro všechny banky v EU bez ohledu na jejich velikost, model podnikání a strukturu závazků, a to i pro menší a střední banky, pokud to budou dané okolnosti vyžadovat. Cílem revize by mělo být zajištění jednotného uplatňování pravidel ve všech členských státech, vytvoření rovnějších podmínek a zároveň ochrana finanční stability a vkladatelů, předcházení šíření krize a omezení využívání peněz daňových poplatníků. Rámec by měl být především zdokonalen tak, aby usnadnil řešení krize menších a středních bank v souladu s původními očekáváními, a to tím, že budou zmírněny dopady na

[16] Pravidla státní podpory jsou s rámcem pro krizové řízení a pojištění vkladů neoddělitelně spojena a doplňují jej. Tato pravidla nejsou předmětem tohoto přezkumu a posouzení dopadů. V zájmu zajištění souladu mezi oběma rámci vyzvala Euroskupina v listopadu 2020 Komisi, aby provedla přezkum rámce státní podpory pro banky a dokončila jej souběžně s přezkumem rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů a zajistila tak, aby vstoupil v platnost současně s aktualizovaným rámcem pro krizové řízení a pojištění vkladů.

finanční stabilitu a reálnou ekonomiku, aniž by muselo být využito veřejné financování, a že bude posílena důvěra jejich vkladatelů, kterými jsou zejména domácnosti a malé a střední podniky. Z hlediska rozsahu zamýšlených změn se přezkum rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů nesnaží o celkovou revizi stávajícího rámce, ale spíše o provedení velmi potřebných zlepšení v několika klíčových oblastech, aby rámec fungoval tak, jak bylo zamýšleno, pro všechny banky.

Shrnutí prvků reformy krizového řízení a pojištění vkladů

Změny obsažené v balíčku pro oblast krizového řízení a pojištění vkladů se týkají celé řady politických aspektů a představují ucelenou reakci na zjištěné problémy:

- rozšíření oblasti působnosti řešení krize provedením přezkumu posouzení veřejného zájmu, pokud tak cílů rámce, např. zachování finanční stability, ochrany peněz daňových poplatníků a zajištění důvěry vkladatelů, bude dosaženo lépe než ve vnitrostátním úpadkovém řízení,
- posílení financování při řešení krize doplněním vnitřní kapacity institucí pro absorpci ztrát, která zůstává první linií obrany, o použití prostředků systému pojištění vkladů při řešení krize s cílem usnadnit přístup k finančním prostředkům pro řešení krize, aniž by vkladatelům případně vznikly ztráty, s výhradou podmínek a záruk,
- změna pořadí pohledávek v úpadkovém řízení a zajištění obecného přednostního postavení vkladatelů s jednoúrovňovým přednostním postavením vkladatelů, aby bylo možné použít finanční prostředky ze systému pojištění vkladů i na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů,
- harmonizace testu nejnižších nákladů u všech typů zásahů systémů pojištění vkladů mimo výplatu pojištěných vkladů v případě úpadku, aby se zlepšila rovnost podmínek a zajistily jednotné výsledky,
- vyjasnění rámce pro včasný zásah odstraněním překrývání mezi opatřeními včasného zásahu a opatřeními v oblasti dohledu, zajištěním právní jistoty ohledně použitelných podmínek a usnadněním spolupráce mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize,
- zajištění včasného zahájení řešení krize a
- zlepšení ochrany vkladatelů (např. cílená zlepšení ustanovení směrnice o systémech pojištění vkladů týkajících se rozsahu ochrany a přeshraniční spolupráce, harmonizace vnitrostátních možností a zvýšení transparentnosti, pokud jde o finanční odolnost systémů pojištění vkladů).

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh předkládá změny stávajících právních předpisů, které mají zajistit plný soulad se stávajícími politickými ustanoveními v oblasti krizového řízení bank a pojištění vkladů. Cílem revize směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank / nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnice o systémech pojištění vkladů je zlepšit fungování rámce tak, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici nástroje, které jim umožní řešit selhání jakékoli banky bez ohledu na její velikost a model podnikání, a zachovat tak finanční stabilitu, chránit vkladatele a zamezit využívání peněz daňových poplatníků.

- **Soulad s ostatními politikami EU**

Návrh navazuje na reformy provedené po finanční krizi, které vedly k vytvoření bankovní unie a jednotného souboru pravidel platných pro všechny banky v EU.

Návrh přispívá k posílení finančních právních předpisů EU přijatých v posledním desetiletí s cílem snížit rizika ve finančním sektoru a zajistit řádné zvládání selhání bank. Cílem je posílit bankovní systém a v konečném důsledku podpořit udržitelné financování hospodářské činnosti v EU. Je plně v souladu se základními cíli EU, kterými jsou podpora finanční stability, snížení podpory ze strany daňových poplatníků při řešení krize bank a ochrana důvěry vkladatelů. Tyto cíle pomáhají zajistit vysokou úroveň konkurenceschopnosti a ochrany spotřebitele.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh mění stávající nařízení, tj. nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, zejména pokud jde o lepší uplatňování nástrojů, které jsou již k dispozici v rámci pro řešení krize bank, vyjasnění podmínek zahájení řešení krize, usnadnění přístupu k záchranným sítím v případě selhání banky a zlepšení jasnosti a jednotnosti pravidel financování. Stanovením harmonizovaných požadavků na uplatňování rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů v případě bank v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu pro řešení krizí návrh výrazně snižuje riziko rozdílných vnitrostátních pravidel v těchto členských státech, která by mohla narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

Právní základ návrhu je tedy stejný jako právní základ původního legislativního aktu, a to článek 114 Smlouvy o fungování EU. Toto ustanovení umožňuje přijímat opatření ke sbližování předpisů členských států, jejichž cílem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Právní základ spadá do oblasti vnitřního trhu, jež je považována za oblast, v níž se uplatňuje sdílená pravomoc definovaná v článku 4 Smlouvy o fungování EU. Většina zvažovaných opatření představuje aktualizace a změny stávajících právních předpisů EU, a týká se tedy oblastí, v nichž EU již svou pravomoc vykonává a nemá v úmyslu tuto pravomoc přestat vykonávat.

Vzhledem k tomu, že cíle navrhovaných opatření se zaměřují na doplnění již existujících právních předpisů EU, lze jich nejlépe dosáhnout na úrovni EU, a nikoli na základě iniciativ jednotlivých členských států. Zavedení specifického a harmonizovaného režimu řešení krize všech bank v EU bylo odůvodněno zejména v okamžiku zřízení rámce v roce 2014. Jeho hlavní rysy odráží mezinárodní pokyny a dokument „Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce“, který přijala Rada pro finanční stabilitu po globální finanční krizi v roce 2008.

Zásada subsidiarity je zakotvena ve stávajícím rámci pro řešení krize. Jeho cílů, tj. harmonizace pravidel a postupů pro řešení krize, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy. Vzhledem k dopadům selhání kterékoli instituce na celou EU jich lze lépe dosáhnout na úrovni EU prostřednictvím opatření EU.

Záměrem stávajícího rámce pro řešení krize bylo vždy poskytnout společný soubor nástrojů pro účinné a řádné řešení selhání jakékoli banky bez ohledu na její velikost, model podnikání nebo umístění, je-li to nezbytné pro zachování finanční stability EU, členského státu nebo

regionu, v němž působí, a pro ochranu vkladatelů, aniž by musely být použity veřejné prostředky.

Návrh mění některá ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí s cílem zlepšit stávající rámec, zejména pokud jde o jeho uplatňování na menší a střední banky, protože jinak by nemusel dosáhnout svých cílů.

Rizika ohrožující finanční stabilitu, důvěru vkladatelů nebo využívání veřejných financí v jednom členském státě mohou mít dalekosáhlé přeshraniční dopady a v konečném důsledku mohou přispět k roztříštěnosti jednotného trhu. Nedostatek opatření na úrovni EU použitelných na méně významné banky a dojem, že jsou vyloučeny ze vzájemné záchranné sítě, by ve srovnání s významnými bankami také mohly ovlivnit jejich schopnost získat přístup na trhy a přilákat vkladatele. Řešení selhání bank na vnitrostátní úrovni by navíc zesílilo vazbu mezi bankami a státy a podkopalo by myšlenku, na které je založena bankovní unie, spočívající v posunu od rekapitalizace z vnějších zdrojů k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

Reforma rámce pro řešení krize na úrovni EU nepředepisuje strategii, která by měla být v případě selhání banky provedena. Orgán příslušný k řešení krize si bude moci i nadále dle svého uvážení a na základě posouzení veřejného zájmu zvolit mezi unijní harmonizovanou strategií řešení krize či nástrojem k řešení krize a vnitrostátní strategií likvidace. Tato volba se odvíjí od konkrétních okolností každého případu selhání a neřídí se automaticky hledisky, jako je velikost banky, geografický rozsah jejích aktivit a struktura bankovního sektoru. Ve skutečnosti to znamená, že posouzení veřejného zájmu je v EU testem subsidiarity.

Ačkoli je tedy při posuzování toho, zda v bance bude či nebude zahájen režim řešení krize, třeba postupovat případ od případu, je důležité, aby byla zachována možnost zahájit režim řešení krize ve všech bankách a aby orgány příslušné k řešení krize byly dostatečně motivovány k tomu, aby se pro řešení krize vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí rozhodly v souladu s tím, co již stanoví nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Podle reformovaného rámce se členské státy budou moci i nadále rozhodnout pro likvidaci menších nebo středních bank. V tomto ohledu zůstávají v platnosti vnitrostátní úpadkové režimy (které nejsou harmonizovány), pokud je úpadkové řízení považováno za vhodnější než řešení krize. Je tak zajištěna kontinuita nástrojů, včetně nástrojů mimo režim řešení krize, jako jsou např.: preventivní a předběžná opatření, nástroje k řešení krize, alternativní opatření v rámci vnitrostátního úpadkového řízení a výplata pojištěných vkladů v případě postupného rozprodeje majetku.

Změna nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se proto považuje za nejlepší možnost. V příslušných případech vystihuje přesnou rovnováhu mezi harmonizací pravidel a zachováním flexibility jednotlivých států. Změny budou dále podporovat jednotné uplatňování rámce pro řešení krize a sbližování postupů orgánů dohledu a orgánů příslušných k řešení krize a zajišťovat rovné podmínky pro bankovní služby na celém vnitřním trhu. To je obzvláště důležité v bankovním sektoru, kde mnoho institucí působí v rámci celého vnitřního trhu EU. Vnitrostátní pravidla by těchto cílů nedosáhla.

- **Proporcionalita**

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma opatření EU neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejich cílů, a to v souladu s celkovými cíli Smluv.

Proporcionalita je nedílnou součástí posouzení dopadů připojeného k návrhu. Navrhované změny byly jednotlivě posouzeny ve vztahu k cílové proporcionalitě. Kromě toho byla v několika oblastech posouzena nedostatečná proporcionalita stávajících pravidel a byly

analyzovány konkrétní možnosti, jejichž cílem je snížit administrativní zátěž a náklady na dodržování předpisů pro menší instituce, zejména zrušením povinnosti stanovit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL) pro určité typy subjektů.

Podmínky přístupu k mechanismům financování k řešení krizí podle stávajícího rámce dostatečně nezohledňují rozdíly z důvodu proporcionality na základě strategie řešení krize, velikosti a/nebo modelu podnikání. Schopnost bank splnit podmínky přístupu k mechanismům financování k řešení krizí závisí na objemu nástrojů použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které mají banky v době zásahu k dispozici ve svých rozvahách. Důkazy však naznačují, že některé (menší a střední) banky na některých trzích čelí při plnění MREL strukturálním obtížím. U těchto bank by vzhledem k jejich specifické struktuře závazků (zejména u těch, které se významně spoléhají na financování z vkladů) musely být některé vklady financovány rekapitalizací z vnitřních zdrojů, aby banky získaly přístup k mechanismu financování k řešení krizí, což může s ohledem na hospodářský a sociální dopad v několika členských státech vyvolat obavy ohledně finanční stability a provozní proveditelnosti. Navrhované změny (např. jasná pravidla pro přizpůsobení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky u strategií řešení krize zahrnujících převod, zavedení jednoúrovňového přednostního postavení vkladatelů a umožnění toho, aby finanční prostředky systémů pojištění vkladů překlenuly mezeru v přístupu k mechanismu financování k řešení krizí) by zlepšily přístup k financování při řešení krize. Zavedly by také větší proporcionalitu pro banky, jejichž krize by byly řešeny v rámci strategií převodu, a to tím, že by v příslušných případech umožnily ochranu vkladů před rekapitalizací z vnitřních zdrojů a účinně by řešily problém financování řešení krize, aniž by oslabily minimální podmínky rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro přístup k mechanismu financování k řešení krizí.

- **Volba nástroje**

Navrhuje se, aby byla opatření provedena změnou nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí prostřednictvím nařízení. Navrhovaná opatření odkazují na již existující ustanovení obsažená v tomto právním nástroji nebo je dále rozvíjejí.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů byl navržen tak, aby zabránil selhání institucí jakékoli velikosti nebo modelu podnikání a aby taková selhání zvládal. Byl vypracován s cílem zachovat finanční stabilitu, chránit vkladatele, minimalizovat využívání veřejné podpory, omezit morální hazard a zlepšit vnitřní trh finančních služeb. Hodnocení dospělo k závěru, že rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů by měl být celkově v některých ohledech vylepšen, například by měla být zajištěna lepší ochrana peněz daňových poplatníků.

Z hodnocení zejména vyplývá, že právní jistota a předvídatelnost při řízení selhání bank je stále nedostatečná. Rozhodnutí orgánů veřejné správy o tom, zda přistoupit k řešení krize nebo k úpadkovému řízení, se mohou v jednotlivých členských státech značně lišit. Kromě toho nejsou vždy účinné ani záchranné sítě financované odvětvím a přetrvávají rozdílné podmínky přístupu k financování při řešení krize i mimo něj. Tím je ovlivňována motivovanost při rozhodování o tom, jaký nástroj pro krizové řízení použít, a vznikají příležitosti k arbitrážím. Ochrana vkladatelů je pak v řadě oblastí v jednotlivých členských státech stále nerovnoměrná a nejednotná.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise uskutečnila rozsáhlou výměnu názorů prostřednictvím různých konzultačních nástrojů, aby oslovila všechny zúčastněné strany a lépe porozuměla tomu, jak se rámec osvědčil a jaký je možný prostor pro jeho zlepšení.

V roce 2020 Komise zahájila konzultaci o kombinovaném počátečním posouzení dopadů a plánu, jejichž cílem je poskytnout podrobnou analýzu opatření, která mají být přijata na úrovni EU, a potenciálního dopadu různých možností politiky na hospodářství, společnost a dané prostředí.

V roce 2021 Komise zahájila dvě konzultace: cílenou a veřejnou konzultaci, jejichž cílem bylo získat zpětnou vazbu od zúčastněných stran k tomu, jak byl rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů uplatňován, a názory na jeho možné úpravy. Cílená konzultace, která zahrnovala 39 obecných a specifických technických otázek, byla k dispozici pouze v angličtině a probíhala od 26. ledna do 20. dubna 2021. Veřejná konzultace zahrnovala 10 obecných otázek, byla k dispozici ve všech jazycích EU a probíhala v období od 25. února do 20. května 2021.

Komise dále dne 18. března 2021 uspořádala konferenci na vysoké úrovni, na níž se sešli zástupci všech příslušných zúčastněných stran. Konference potvrdila důležitost účinného rámce, ale také poukázala na současné nedostatky.

Útvary Komise rovněž opakovaně konzultovaly s členskými státy provádění rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů v EU a možné revize směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank / nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnice o systémech pojištění vkladů v rámci odborné skupiny Komise pro bankovnictví, platební styk a pojišťovnictví. Souběžně s diskusemi v odborné skupině byly otázky, jimiž se tento návrh zabývá, řešeny také na zasedáních přípravných orgánů Rady, konkrétně Pracovní skupiny Rady pro finanční služby a bankovní unii a Pracovní skupiny na vysoké úrovni pro evropský systém pojištění vkladů.

Během přípravné fáze legislativního návrhu dále útvary Komise uspořádaly řadu setkání (fyzických i virtuálních) se zástupci bankovního sektoru a s dalšími zúčastněnými stranami.

Závěry všech výše uvedených iniciativ se staly podkladem pro přípravu tohoto návrhu a doprovodného posouzení dopadů. Poskytly jasné důkazy o tom, že je potřeba aktualizovat a doplnit stávající pravidla, aby bylo co nejlépe dosaženo cílů rámce. Shrnutí těchto konzultací a veřejné konference jsou obsažena v příloze 2 posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise požádala Evropský orgán pro bankovnictví (EBA), aby jí poskytl poradenství ohledně financování v případě úpadku a řešení krize. Komise požadovala cílené technické poradenství s cílem: i) posoudit obtíže zaznamenané některými menšími a středními bankami při vydávání finančních nástrojů, které dostatečným způsobem absorbují ztráty; ii) zhodnotit stávající požadavky na přístup k dostupným zdrojům financování v současném rámci a iii) posoudit kvantitativní dopady různých možností politiky v oblasti financování při řešení krize a v případě úpadku a jejich účinnost při dosahování cílů politiky. Orgán EBA odpověděl v říjnu 2021[17].

Komise rovněž zohlednila stanovisko obdržené od platformy Fit pro budoucnost z prosince 2021. Toto stanovisko zdůraznilo, že je potřeba zajistit, aby rámec pro krizové řízení a

[17] EBA (22. října 2021), *Žádost o poskytnutí poradenství ohledně financování při řešení krize a v případě úpadku*.

pojištění vkladů přiměřeně vyhovoval všem bankám, a to s ohledem na možný dopad na důvěru vkladatelů a na finanční stabilitu.

- **Posouzení dopadů**[18]

Návrh byl podroben rozsáhlému posouzení dopadů, které zohlednilo zpětnou vazbu získanou od zúčastněných stran i potřebu řešit různé vzájemně propojené otázky, které se týkaly tří různých právních textů.

V rámci posouzení dopadů byla zvažována řada možností politiky, jejichž prostřednictvím by bylo možné řešit problémy zjištěné při navrhování a provádění rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů. Vzhledem k tomu, že mezi souborem nástrojů pro krizové řízení a jeho financováním existují silné vazby, zvažovaly se v rámci posouzení dopadů balíčky možností politiky, které propojují příslušné prvky návrhu rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů, aby se zajistil komplexní a konzistentní přístup. Některé navrhované změny – týkající se opatření včasného zásahu, podmínek pro určení, zda je banka v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, a harmonizace některých prvků směrnice o systémech pojištění vkladů – jsou obsaženy ve všech zvažovaných balíčcích možností.

Jednotlivé balíčky možností se zaměřují především na analýzu způsobů, jakými lze věrohodně a účinně rozšířit oblast působnosti řešení krize v závislosti na úrovni cílů v oblasti zajištění lepšího přístupu k financování. Možnosti politiky zejména zvažují snazší použití finančních prostředků systémů pojištění vkladů při řešení krize, včetně jejich použití jako překlenovacího nástroje, v rámci ochranného opatření v podobě testu nejnižších nákladů, aby se zajistila větší proporcionalita při přístupu k mechanismům financování k řešení krizí bank, zejména při přístupu menších a středních bank, na které se vztahují strategie převodu s odchodem z trhu. Možnosti politiky dále posuzují, zda by bylo možné používat finanční prostředky systémů pojištění vkladů účinněji a účelněji v rámci harmonizovaného testu nejnižších nákladů i na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů, a snaží se o to, aby byly orgány příslušné k řešení krize při výběru nejvhodnějšího nástroje k řešení krize motivovány slučitelnějším způsobem. Použití finančních prostředků systému pojištění vkladů i na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů závisí na tom, na jaké pozici v hierarchii pohledávek je systém pojištění vkladů řazen. Možnosti politiky proto také zkoumají různé scénáře harmonizace přednostního postavení vkladatelů.

S ohledem na tyto prvky posouzení dopadů zkoumá tři možné balíčky možností politiky, které plní různý rozsah cílů. Každý balíček usiluje o vytvoření motivačního rámce tím, že podporuje důslednější uplatňování nástrojů k řešení krize, zvyšuje právní jistotu a předvídatelnost, zajišťuje rovné podmínky a usnadňuje přístup ke společným záchranným sítím, přičemž zachovává některé alternativy mimo režim řešení krize v rámci vnitrostátních úpadkových řízení. Balíčky možností však těchto cílů dosahují v zásadě v různé míře a jejich politická proveditelnost se liší.

Upřednostňovaná možnost počítá s ambiciózním zlepšením rovnice financování, což otevírá možnost podstatně rozšířit oblast působnosti řešení krize tak, aby zahrnovala více menších a středních bank, a vhodněji motivovat při rozhodování o nejlepším nástroji k řešení krize těchto institucí. Byla považována za účinnější, účelnější a soudržnější při dosahování cílů rámce ve srovnání s jinými možnostmi, včetně výchozí možnosti, při které by nebylo přijato žádné opatření. Jako nejúčinnější prostředek k zajištění toho, aby finanční prostředky systémů pojištění vkladů mohly být použity při řešení krize, bylo označeno zejména zrušení

[18] Viz dokumenty SWD(2023) 226 (souhrnný přehled posouzení dopadů) a SEC(2023) 230 (kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace).

superpřednostního postavení v systému pojištění vkladů. Existence superpřednostního postavení pohledávek systémů pojištění vkladů je hlavním důvodem, proč finanční prostředky systémů pojištění vkladů nelze v případě úpadku téměř nikdy použít na jiná opatření než na výplatu pojištěných vkladů, a to kvůli dopadu na výsledek testu nejnižších nákladů, který upřednostňuje výplatu. Bylo však zjištěno, že superpřednostní postavení ve výsledku chrání finanční prostředky systémů pojištění vkladů a bankovního sektoru před možným doplněním tím, že znemožňuje jakýkoli zásah systému pojištění vkladů při řešení krize, aniž by zajistilo lepší ochranu pojištěných vkladů. Zrušení superpřednostního postavení v systému pojištění vkladů je proto nezbytné, aby mohl být řešen stávající výsledek posouzení testu nejnižších nákladů, který je nakloněn ve prospěch výplaty, a aby mohlo být zajištěno přiměřené financování při řešení krize, díky čemuž bude možné řešit krizi menších a středních bank převodem činnosti a odchodem banky v selhání z trhu.

Posouzení dopadů zahrnovalo také další možnost spočívající v ambiciózní reformě rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů včetně evropského systému pojištění vkladů v podobě přechodného hybridního modelu, který se liší od návrhu Komise z roku 2015. Tato možnost pro zajištění odolnosti rámce a dokončení bankovní unie klade důraz na vytvoření společného systému pojištění vkladů; v této fázi však byla vyhodnocena jako politicky nerealizovatelná.

Návrh by orgánům a některým bankám přinesl dodatečné náklady, a to v závislosti na rozšíření rozsahu řešení krize na základě posouzení veřejného zájmu v jednotlivých případech a na konkrétních okolnostech každého případu. Použití finančních prostředků systému pojištění vkladů a fondů pro řešení krizí / Jednotného fondu pro řešení krizí by bylo z hlediska finančních prostředků, které je třeba použít, nákladově efektivnější, nicméně může také vyvolat potřebu doplnění finančních prostředků prostřednictvím odvětvových příspěvků. Náklady, které by orgánům příslušným k řešení krize a bankám vznikly, by však byly obecně kompenzovány přínosy v podobě lepší připravenosti většího počtu bank, jasnější motivace při rozhodování o tom, které nástroje k řešení krize použít, omezenějšího využívání finančních prostředků daňových poplatníků a větší finanční stability a důvěry vkladatelů, a to vše díky jasnějším pravidlům a přístupu k záchranným sítím financovaným odvětvím. Náklady, které by nesli spotřebitelé a veřejnost, by měly být omezené a měly by být jasně převáženy přínosy, zejména zvýšenou ochranou vkladatelů, finanční stabilitou a omezenějším využíváním peněz daňových poplatníků.

Výbor pro kontrolu regulace schválil posouzení dopadů až poté, co nejprve vydal záporné stanovisko. V reakci na připomínky výboru bylo do posouzení dopadů zahrnuto dodatečné vysvětlení týkající se: i) povahy problémů, které má přezkum řešit, a obecných přínosů řešení krize ve srovnání s úpadkovým řízením, pokud jde o ochranu finanční stability, důvěru vkladatelů a omezení využívání peněz daňových poplatníků na minimum; ii) objasnění, jakým způsobem je reforma v souladu se zásadou subsidiarity, a iii) doplňujících podrobností o dalších aspektech, jako je soulad s přezkumem pravidel státní podpory, vazba na návrh Komise z roku 2015 o evropském systému pojištění vkladů, způsob zohlednění doporučení orgánu EBA nebo podmínky, za kterých by mohl systém pojištění vkladů zasáhnout do řešení krize.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Přezkum se zaměřuje především na obecné uspořádání a fungování rámce pro krizové řízení a pojištění vkladů, přičemž zvláštní pozornost je věnována menším a středním bankám a rovnějšímu zacházení s vkladateli. Očekává se, že navrhovaná reforma bude přínosná z hlediska účinnosti rámce a právní jasnosti.

Reforma je technologicky neutrální a nemá žádný dopad na digitální připravenost.

- **Základní práva**

EU se zasazuje o dodržování vysoké úrovně ochrany základních práv a je signatářem velkého počtu úmluv o lidských právech. V této souvislosti je návrh v souladu s těmito právy podle hlavních úmluv OSN o lidských právech, Listiny základních práv Evropské unie, která je nedílnou součástí smluv EU, a Evropské úmluvy o lidských právech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh vyžaduje, aby členské státy provedly změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank ve svých vnitrostátních právních předpisech do osmnácti měsíců od vstupu pozměňující směrnice v platnost.

Návrh zahrnuje požadavky, aby orgán EBA vydal normy týkající se některých ustanovení rámce a aby podal Komisi zprávu o jeho účinném provádění, např. v souvislosti s posouzením způsobilosti k řešení krize prováděným orgány příslušnými k řešení krize nebo přípravou na řešení krize.

Právní předpisy budou předmětem hodnocení pět let po uplynutí lhůty pro jejich provedení s cílem posoudit, jak jsou účinné a účelné, pokud jde o dosažení jejich cílů, a rozhodnout, zda jsou zapotřebí nová opatření nebo změny.

6. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ KONKRÉTNÍCH USTANOVENÍ NÁVRHU

Opatření včasného zásahu a příprava na řešení krize

Článek 13 se nahrazuje novým souborem článků (články 13 až 13c), které odrážejí ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank o včasném zásahu (články 27 až 29 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank), aby ECB měla pro výkon těchto pravomocí přímo použitelný právní základ. Stejně jako ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank je vyjasněn mechanismus eskalace mezi různými druhy opatření a je upřesněno, že předchozí přijetí opatření včasného zásahu nebo splnění podmínek pro včasný zásah není předpokladem pro zahájení přípravy řešení krize nebo pro výkon souvisejících pravomocí.

Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí již obsahovalo ustanovení týkající se spolupráce a výměny informací mezi výborem a ECB nebo vnitrostátními příslušnými orgány v případě, že se finanční situace banky začne zhoršovat. Tato ustanovení však bylo třeba posílit, aby byla zajištěna lepší a účinnější spolupráce. Nový článek 13c navazuje na původní článek 13 a stanoví další podrobnosti spolupráce v období před řešením krize, pokud jde o druh informací, které by měly být vyměňovány, situace, kdy si ECB nebo vnitrostátní příslušný orgán musí vyměňovat informace, a druh opatření, která může výbor zavést v rámci přípravy na řešení krize.

Včasné varování před selháním nebo pravděpodobným selháním

Článek 13c obsahuje povinnost ECB nebo vnitrostátního příslušného orgánu ve vztahu k méně významným přeshraničním skupinám v přímé působnosti výboru oznámit s dostatečným předstihem výboru skutečnost, že se domnívá, že existuje významné riziko, že instituce nebo subjekt splňují podmínky pro to, aby byly posouzeny jako instituce nebo

subjekt v selhání či instituce nebo subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné, jak je stanoveno v čl. 18 odst. 4. Toto oznámení by mělo obsahovat důvody pro posouzení ze strany ECB / vnitrostátního příslušného orgánu a přehled alternativních řešení, která mohou v přiměřené lhůtě zabránit selhání dotčené instituce nebo subjektu.

Vzhledem k tomu, že načasování opatření k řešení krize hraje zásadní roli ve vztahu k maximálnímu zachování úrovní kapitálu, minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a likvidity instituce nebo subjektu a obecněji při zajištění toho, aby byly vytvořeny nezbytné podmínky k tomu, aby mohl výbor úspěšně provést strategii řešení krize vypracovanou pro každou instituci nebo subjekt, je výbor oprávněn v úzké spolupráci s ECB / vnitrostátním příslušným orgánem posoudit dle svého uvážení přiměřenost lhůty pro účely hledání řešení soukromé nebo správní povahy, která by mohla zabránit selhání. Během tohoto období včasného varování by ECB / vnitrostátní příslušný orgán měly nadále vykonávat své pravomoci a zároveň spolupracovat s výborem v souladu s článkem 13c. ECB / vnitrostátní příslušný orgán a výbor by měly v úzké spolupráci sledovat vývoj situace instituce nebo subjektu a provádění alternativních opatření. Za tímto účelem by se výbor a ECB / vnitrostátní příslušný orgán měly pravidelně scházet, a to tak často, jak určí výbor.

Pokud v této lhůtě není nalezeno ani provedeno žádné vhodné alternativní opatření, které by zabránilo selhání, měly by ECB / vnitrostátní příslušný orgán posoudit, zda jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Pokud ECB / vnitrostátní příslušný orgán dospějí k závěru, že jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, měly by to formálně oznámit výboru v souladu s postupem podle čl. 18 odst. 1. Výbor může toto posouzení provést také sám v souladu se stávajícími pravidly uvedenými v čl. 18 odst. 1 druhém pododstavci. Výbor by pak měl určit, zda jsou splněny podmínky pro řešení krize. Pokud z posouzení veřejného zájmu vyplyne, že je zapotřebí řešit krizi instituce nebo subjektu, měl by výbor přijmout program řešení krize. To je v souladu s nejnovější judikaturou Soudního dvora EU ve věci týkající se bankovní unie, podle níž je posouzení ECB přípravným opatřením, které má výboru umožnit přijmout rozhodnutí o řešení krize banky. Soudní dvůr dále uvedl, že výbor má výlučnou pravomoc posuzovat podmínky požadované pro použití opatření k řešení krize, pokud Komise schválí program řešení krize a Rada popřípadě nevznese námitky[19].

Posouzení veřejného zájmu

Rámec pro krizové řízení a pojištění vkladů byl navržen tak, aby zabránil selhání institucí jakékoli velikosti a tato selhání zvládal a zároveň chránil vkladatele a daňové poplatníky. Pokud se má za to, že je banka v selhání nebo je její selhání pravděpodobné a je ve veřejném zájmu její krizi řešit, orgány příslušné k řešení krize zasáhnou s využitím nástrojů a pravomocí, které jim přiznává směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank / nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, pokud neexistuje soukromoprávní řešení. Pokud neexistuje veřejný zájem na řešení krize, mělo by být selhání banky řešeno prostřednictvím vnitrostátního řádného likvidačního řízení vedeného vnitrostátními orgány, případně s financováním ze systému pojištění vkladů nebo jiných zdrojů financování.

Posouzení veřejného zájmu v podstatě porovnává řešení krize s úpadkem, přičemž zejména posuzuje, jak každý z těchto scénářů dosahuje účelů řešení krize. Účely řešení krize, jejichž dosažení posouzení posuzuje, zahrnují: i) dopad na finanční stabilitu (rozsáhlá krize může mít jiný výsledek posouzení veřejného zájmu než selhání specifické pro daný podnik); ii)

[19] Usnesení ze dne 6. května 2019, ABLV Bank / ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, body 34 až 36, a rozsudek ze dne 6. května 2021, ABLV Bank / ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, body 62 až 71.

posouzení dopadu na zásadní funkce banky a iii) nutnost omezit využívání mimořádné veřejné finanční podpory. Podle stávajícího rámce lze řešení krize zvolit pouze v případě, že by úpadkové řízení neumožnilo dosáhnout účelů řešení krize ve stejné míře.

Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ponechává výboru při provádění posouzení veřejného zájmu prostor pro uvážení, v důsledku čehož je toto posouzení prováděno i vykládáno rozdílným způsobem, který ne vždy plně odráží logiku a záměr právního předpisu. V některých případech se posouzení veřejného zájmu v bankovní unii provádí spíše restriktivně.

Aby se minimalizovaly rozdíly a rozšířilo se provádění posouzení veřejného zájmu, tj. rozšířila se oblast působnosti řešení krize, obsahuje návrh následující legislativní změny:

Změny účelu řešení krize

Účel řešení krize, který vyžaduje minimalizaci spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu, neumožňuje rozlišit mezi použitím peněz z vnitrostátního rozpočtu a použitím záchranných sítí financovaných odvětvím (Jednotný fond pro řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů). Tento účel řešení krize se proto mění tak, aby zahrnoval konkrétní odkaz na podporu poskytovanou z rozpočtu členského státu, a mohlo tak být stanoveno, že financování poskytované záchrannými sítěmi financovanými odvětvím by mělo být považováno za vhodnější než financování z peněz daňových poplatníků (čl. 14 odst. 2 písm. c)). Tato změna účelu je doplněna změnou procesních pravidel týkajících se posouzení veřejného zájmu, která vyžaduje, aby výbor zvážil a porovnal veškerou mimořádnou veřejnou finanční podporu, která by mohla být podle důvodného očekávání instituci v režimu řešení krize poskytnuta, s podporou, která je uvedena v hypotetickém insolvenčním scénáři. Pokud hypotetický insolvenční scénář počítá s podporou při likvidaci, měl by být výsledek posouzení veřejného zájmu kladný (čl. 18 odst. 5 druhý pododstavec).

Účel řešení krize týkající se ochrany vkladatelů se mění tak, aby bylo jasně stanoveno, že řešení krize by mělo být zaměřeno na ochranu vkladatelů a zároveň na minimalizaci ztrát pro systémy pojištění vkladů. To znamená, že řešení krize by mělo být upřednostněno, pokud by úpadkové řízení bylo pro systém pojištění vkladů nákladnější.

Procesní změny srovnání řešení krize s vnitrostátním úpadkovým řízením

Podle stávajícího nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se očekává, že se výbor v případě, že řešení krize nedosáhne lépe účelů řešení krize, rozhodne pro úpadkové řízení. Ustanovení čl. 18 odst. 5 v současné době stanoví, že se řešení krize zvolí pouze tehdy, pokud by likvidací instituce v běžném úpadkovém řízení účelů řešení krize nebylo dosaženo ve stejné míře. Aby bylo možné rozšířit použití řešení krize, mění se čl. 18 odst. 5 tak, aby bylo jasně stanoveno, že vnitrostátní úpadkové řízení by mělo být zvoleno jako upřednostňovaná strategie pouze v případě, že dosahuje účelů rámce lépe než řešení krize (a nikoli ve stejném rozsahu). Ačkoli výchozí možností i nadále zůstává úpadek, změnou se zvyšuje důkazní břemeno, které nesou orgány příslušné k řešení krize při prokazování, že řešení krize není ve veřejném zájmu. Nicméně o posouzení veřejného zájmu bude i nadále rozhodovat v jednotlivých případech orgán příslušný k řešení krize dle svého uvážení.

Použití systému pojištění vkladů při řešení krize

Podle stávajícího rámce rozhoduje o použití finančních prostředků systému pojištění vkladů k financování řešení krize výbor po konzultaci se systémem pojištění vkladů, přičemž výše příspěvku systému pojištění vkladů se určuje na základě ocenění ztrát, které by pojištěným vkladatelům vznikly, kdyby nebyli před ztrátami chráněni. Aby se zajistilo, že rozšířené možnosti a přísné podmínky pro použití zdrojů vnitrostátních systémů pojištění vkladů k financování strategií převodu v rámci řešení krize podle pozměněného článku 109 směrnice o

ozdravných postupech a řešení krize bank budou důsledně uplatňovány také v bankovní unii, mění se článek 79 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí tak, aby upřesňoval, že systém pojištění vkladů, k němuž úvěrová instituce náleží, by měl být použit pro účely a za podmínek stanovených v článku 109 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Dále se ruší druhý a třetí pododstavec čl. 79 odst. 5 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, které obsahují podmínky podle stávajícího čl. 109 odst. 5 druhého a třetího pododstavce směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Vzhledem k tomu, že v bankovní unii přijímá rozhodnutí o řešení krize výbor, přičemž financování může být zajištěno ze zdrojů vnitrostátních systémů pojištění vkladů, zajišťuje odkaz na článek 109 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank v prvním odstavci článku 79 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí také to, že by se posílená úloha systému pojištění vkladů podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank měla uplatnit v procesu rozhodování o bankách v působnosti výboru. Na vnitrostátní úrovni zůstává v odpovědnosti systému pojištění vkladů na základě testu nejnižších nákladů především výpočet nákladů na vyplacení vkladatelů pro účely omezení výše příspěvku systému pojištění vkladů na řešení krize. Výbor by měl stanovit výši příspěvku, který má poskytnout systém pojištění vkladů, až po konzultaci výsledků tohoto výpočtu se systémem pojištění vkladů a měl by být těmito výsledky vázán. Výbor by proto neměl mít možnost stanovit příspěvek systému pojištění vkladů na jednu operaci, který by byl vyšší než náklady na vyplacení vkladatelů vypočtené systémem pojištění vkladů podle pravidel směrnice o systémech pojištění vkladů (nedojde k porušení testu nejnižších nákladů), ani vyšší než částka, která je zapotřebí ke splnění podmínky přístupu k mechanismu financování k řešení krizí (8% požadavku na celkové závazky včetně kapitálu).

Podmínky poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory

Aby se zajistilo, že veřejné finanční prostředky ve formě mimořádné veřejné finanční podpory nebudou použity na podporu institucí nebo subjektů, které nejsou finančně životaschopné, je nutné stanovit přísné podmínky týkající se toho, kdy může být tato podpora poskytnuta a jakou může mít formu. Stávající pravidla stanoví určitá omezení, ale nejsou dostatečně přesná. Poskytování mimořádné veřejné finanční podpory mimo režim řešení krize by mělo být omezeno na případy preventivní rekapitalizace, preventivní opatření systému pojištění vkladů zaměřená na zachování finančního zdraví a dlouhodobé životaschopnosti úvěrových institucí, opatření přijatá systémem pojištění vkladů k zachování přístupu vkladatelů a jiné formy podpory poskytované v rámci likvidačního řízení. Poskytování mimořádné veřejné finanční podpory v jakýchkoli jiných situacích mimo režim řešení krize by nemělo být povoleno a mělo by vést k tomu, že přijímající instituce nebo subjekt budou považovány za instituci nebo subjekt, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné.

Preventivní rekapitalizace

Zvláštní pozornost je třeba věnovat mimořádné veřejné finanční podpoře poskytnuté formou preventivní rekapitalizace. Je nezbytné vyjasnit přípustné formy předběžných opatření poskytovaných mimo režim řešení krize a zaměřených na rekapitalizaci dotčeného subjektu. Poskytnutá opatření by měla být dočasná, protože mají řešit nepříznivé důsledky vnějších otřesů a nemají sloužit k řešení vnitřních nedostatků spojených například se zastaralým modelem podnikání. Trvalé nástroje, jako je kmenový kapitál tier 1, by se měly použít jen výjimečně a pouze v případě, že by jiné formy kapitálových nástrojů nebyly vhodné. Tato změna je nezbytná, aby se zajistilo, že podpora bude i nadále dočasná. Rovněž je nutné stanovit přísnější a jednoznačnější požadavky na předem stanovenou dobu trvání a strategii ukončení předběžných opatření. Subjekt, který obdrží podporu, by měl být v době uplatnění opatření solventní, tj. podle posouzení příslušného orgánu by neměl porušovat platné

kapitálové požadavky, a ani by nemělo být pravděpodobné, že tyto požadavky v následujících dvanácti měsících poruší. Pokud podmínky, za kterých je podpora poskytnuta, nejsou dodrženy, měl by být subjekt, který podporu obdržel, považován za subjekt v selhání nebo za subjekt, jehož selhání je pravděpodobné.

Změny týkající se minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL)

MREL pro strategie převodu

Jak je již stanoveno ve stávajícím rámci, výše požadavku MREL by měla odrážet upřednostňovanou strategii řešení krize. Stávající ustanovení článku 12d se zaměřuje na kalibraci MREL pro strategie rekapitalizace z vnitřních zdrojů (požadavek na absorpci ztrát a rekapitalizační částku s podrobnými pravidly týkajícími se jejich úpravy a požadavků na podřízenost, které jsou většinou zaměřeny na zajištění souladu s minimálním požadavkem na celkové závazky včetně kapitálu ve výši 8 %). Stávající směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank sice uznává možnost použití jiných nástrojů k řešení krize než rekapitalizace z vnitřních zdrojů, podrobným způsobem však neupravuje kalibraci MREL pro strategie převodu. V praxi to vyvolává právní nejistotu a vede to k rozdílným metodikám, které orgány příslušné k řešení krize uplatňují při stanovování MREL pro tyto strategie.

Je proto nezbytné stanovit jasnější právní základ, kterým se odliší kalibrace MREL pro strategie převodu od kalibrace MREL pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a to i z důvodu proporcionality a jednotného uplatňování. Za tímto účelem se doplňuje nový článek 12da, kterým se stanoví zásady, které by měl výbor SRB zvážit při kalibraci MREL pro strategie převodu – velikost, model podnikání, rizikový profil, analýza převoditelnosti, prodejnost, to, zda se jedná o strategii spočívající v převodu aktiv nebo obchodu s akciemi, doplňkové využití společnosti pro správu aktiv v případě aktiv, která nelze převést, a částka, kterou by měl systém pojištění vkladů přispět k financování upřednostňované strategie při řešení krize.

Tyto změny posilují zásadu, že MREL by měl být i nadále první a hlavní linií obrany všech bank, včetně těch, které budou předmětem strategie převodu a odchodu z trhu, čímž se zajistí, že ztráty budou v maximální možné míře absorbovány akcionáři a věřiteli.

Odhad požadavku kombinovaných kapitálových rezerv v případě zákazu určitých rozdělení výnosů

Za účelem řešení nedostatečné právní jasnosti stávajícího rámce, pokud jde o pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů v případě, že subjekt nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv doplňující jeho požadavek MREL, zejména pokud se na subjekt nevztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv (podle článku 104a směrnice 2013/36/EU) na stejném základě jako jeho MREL, se do článku 10a doplňuje nový odstavec 7, který vyjasňuje, že pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů by se měla uplatňovat na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vyplývajícího z aktu v přenesené pravomoci podle čl. 45c odst. 4, jenž stanoví metodiku, kterou mají orgány příslušné k řešení krize za takových okolností použít k odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Výjimka de minimis z některých požadavků MREL

Podle stávajících pravidel ohledně MREL obsažených v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí jsou strukturálně podřízené závazky uvedené v čl. 72b odst. 2 písm. d) bodě iii) nařízení o kapitálových požadavcích zachyceny v definici „podřízených způsobilých nástrojů“ použitých v celém článku 12c nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Závazky, které jsou v nařízení o kapitálových požadavcích povoleny jako způsobilé na základě výjimky *de minimis* podle čl. 72b odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích, však nejsou považovány za „podřízené způsobilé nástroje“ podle nařízení o jednotném

mechanismu pro řešení krizí, protože čl. 72b odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích je výslovně vyloučen z definice v čl. 3 odst. 1 bodě 49b nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Za účelem nápravy tohoto nesouladu a v souladu s přístupem uplatňovaným ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank se do článku 12c doplňuje nový odstavec 10, který umožňuje výboru SRB povolit subjektům řešícím krizi splnit požadavky na podřízenost MREL s využitím prioritních závazků, pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 72b odst. 4 nařízení o kapitálových požadavcích.

Aby byl zajištěn soulad s rámcem celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC), nesmí být subjektům řešícím krizi, které využívají výjimku *de minimis*, upraven požadavek na podřízenost MREL směrem dolů o částku odpovídající povolené hodnotě 3,5 % celkového objemu rizikové expozice pro TLAC podle čl. 12c odst. 4 prvního pododstavce druhé věty směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Příspěvky a neodvolatelné platební přísliby

S cílem zohlednit konec počátečního období navyšování fondu a následné snížení výše pravidelných příspěvků předem se v článcích 69 a 71 provádějí technické změny, aby se maximální částka následných příspěvků, kterou lze vybrat, oddělila od částky pravidelných příspěvků předem, a zabránilo se tak nepřiměřeně nízkému stropu následných příspěvků, a aby bylo možné odložit výběr pravidelných příspěvků předem v případě, že by náklady na roční výběr nebyly úměrné částce, která má být vybrána. V článku 70 je rovněž vyjasněno zacházení s neodvolatelnými platebními přísliby, a to jak pokud jde o jejich použití při řešení krize, tak pokud jde o postup, který je třeba dodržet v případě, že se na instituci nebo subjekt přestane vztahovat povinnost hradit příspěvky.

Kromě toho se v zájmu větší transparentnosti a jistoty, pokud jde o podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové částce příspěvků předem, které mají být vybrány, objasňuje, že by výbor měl tento podíl každoročně stanovovat, přičemž musí dodržovat platné limity.

Ostatní ustanovení

Změny týkající se plánování řešení krize

Výbor je povinen při vypracovávání skupinových plánů řešení krize určit opatření, která mají být přijata ve vztahu k subjektům skupiny. Intenzita a úroveň podrobnosti této činnosti s ohledem na dceřiné podniky, které nejsou subjekty řešícími krizi, se může lišit v závislosti na velikosti a rizikovém profilu dotčených institucí a subjektů, přítomnosti zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se proto mění tak, že se do čl. 8 odst. 10 vkládá nový pododstavec, který umožní orgánům příslušným k řešení krize při plnění tohoto úkolu v příslušných případech využít zjednodušený postup.

Vysvětlení k čl. 27 odst. 9

Stávající ustanovení čl. 27 odst. 9 a 10 jsou nejasná v tom, jaké jsou podmínky a pořadí použití Jednotného fondu pro řešení krizí a alternativních zdrojů financování po poskytnutí počátečního financování až do výše 5% limitu celkových závazků včetně kapitálu a poté, co byly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady. Odstavce 9 a 10 článku 27 se proto mění tak, aby byla zaručena právní jasnost a dodatečná flexibilita při využívání Jednotného fondu pro řešení krizí nad rámec 5% limitu celkových závazků včetně kapitálu.

Správa a řízení výboru

V zájmu zajištění kontinuity a budování institucionálních odborných znalostí se mění článek 56 tak, aby bylo předsedovi, místopředsedovi a stálým členům výboru umožněno vykonávat funkci i po druhé funkční období, a to ve stejné funkci jako v prvním funkčním období. Postup prodloužení funkčního období předsedy, místopředsedy a členů výboru byl navržen s přihlédnutím k postupu použitelnému pro prodloužení funkčních období předsedů evropských orgánů dohledu.

Další změny byly provedeny v článcích 43, 53 a 55 s cílem udělit hlasovací právo místopředsedovi a zapracovat toto hlasovací právo do celého nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Jmenování místopředsedy se řídí stejným postupem jako jmenování předsedy, přičemž místopředseda může předsedu zastoupit, pokud je předseda nepřítomen nebo mu odůvodněné okolnosti brání ve výkonu jeho funkce. Odlišnost zacházení, jaké se dostává místopředsedovi, ve srovnání se zacházením, jaké se dostává ostatním členům výboru, se proto nezdála být opodstatněná.

Pořadí pohledávek Jednotného fondu pro řešení krizí

Ustanovení čl. 22 odst. 6 stanoví, že výbor by měl mít možnost získat od instituce v režimu řešení krize, jakožto přednostního věřitel, zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí však nespecifikovalo relativní pořadí výboru ve vztahu k ostatním přednostním věřitelům. Nebyl ani jasný způsob, jakým by toto ustanovení mohlo být provedeno, vzhledem k tomu, že pořadí pohledávek v úpadkovém řízení je stanoveno výhradně vnitrostátními právními předpisy upravujícími běžné úpadkové řízení (i když je toto pořadí v rámci EU částečně harmonizováno). Nový odstavec 6 doplněný do článku 76 objasňuje, že by tyto pohledávky výboru měly mít v každém zúčastněném členském státě stejné pořadí jako pohledávky vnitrostátních fondů pro řešení krizí podle nového čl. 108 odst. 9 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank (které by měly mít přednost před pohledávkami vkladatelů a systémů pojištění vkladů).

Jednotný fond pro řešení krizí lze navíc dále použít při řešení krize pro účely uvedené v čl. 76 odst. 1. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí doposud neupřesňovalo, zda tímto použitím vzniká výboru pohledávka, a pokud ano, jaké je pořadí této pohledávky v úpadkovém řízení. V článku 76 se doplňuje nový odstavec 5, který upřesňuje, že pokud je činnost instituce v režimu řešení krize částečně převedena na překlenovací instituci nebo soukromého kupujícího s podporou Jednotného fondu pro řešení krizí, měl by mít výbor pohledávku vůči zbytkové části subjektu. Existence pohledávky by měla být posuzována případ od případu v závislosti na strategii řešení krize a způsobu, jakým byl Jednotný fond pro řešení krizí konkrétně použit, měla by však být spojena s použitím Jednotného fondu pro řešení krizí k úhradě ztrát namísto věřitelů, například když je Jednotný fond pro řešení krizí použit k zajištění aktiv a závazků převedených na příjemce nebo k pokrytí rozdílu mezi převedenými aktivy a závazky. Pokud je Jednotný fond pro řešení krizí použit na podporu uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů jako primární strategie řešení krize (čl. 27 odst. 1 písm. a)) namísto odpisu a konverze závazků některých věřitelů, neměla by tím vzniknout pohledávka vůči instituci v režimu řešení krize, neboť by se tím zmařil účel příspěvku Jednotného fondu pro řešení krizí. Výboru by neměla vzniknout pohledávka ani odškodněním vyplaceným v důsledku porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.

Rozdělení odpovědnosti

Článek 7 stanovil rozdělení úkolů, podle něhož má výbor přímou odpovědnost za subjekty v přímé odpovědnosti ECB, za přeshraniční méně významné instituce a za subjekty, u nichž bylo z podnětu výboru, vnitrostátního příslušného orgánu nebo členského státu rozhodnuto, že přímou odpovědnost bude vykonávat výbor. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by si ponechaly primární odpovědnost nad všemi ostatními subjekty. Ačkoli však článek 7 tyto úkoly rozděloval výslovně, odkazovalo znění článků nařízení, které se zabývaly konkrétními příslušnými povinnostmi, jako je plánování řešení krize, posouzení způsobilosti k řešení krize, posouzení zjednodušených povinností, stanovení MREL nebo přijímání programů řešení krize, pouze na výbor, a tudíž nebylo zcela jasné, že v případě subjektů v působnosti vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize nesou odpovědnost za uvedené úkoly vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize. V tomto smyslu došlo v článku 7 k vyjasnění.

Podobně byla v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí stanovena pravomoc výboru zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud subjekt v jeho působnosti nesplňuje kromě požadavku MREL také požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, nebyl však stanoven přesný způsob výkonu této pravomoci. V čl. 10a odst. 1 je nyní jasně stanoveno, že výbor může výkonem této pravomoci pověřit vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize.

Rovněž byla zjištěna řada případů, kdy byly vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank svěřeny pravomoci, nicméně vzhledem k absenci zmínky v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí byl způsob jejich uplatňování v případě subjektů v přímé působnosti výboru nejasný. V zájmu řešení tohoto problému je v článku 12 jasně stanoveno, že v případě subjektů v přímé působnosti výboru je výbor odpovědný za udělení povolení k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů způsobilých závazků podle článku 78a nařízení (EU) č. 575/2013. Dále se mění článek 8 v tom smyslu, že výbor může v případech, kdy to považuje za nezbytné, pověřit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize tím, aby od instituce nebo subjektu požadovaly vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách, jichž je instituce smluvní stranou. V čl. 18 odst. 11 se dále upřesňuje, že výbor může vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize pověřit tím, aby uplatnily svou pravomoc pozastavit některé finanční povinnosti, pokud zjistí, že jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, podle článku 33a směrnice 2014/59/EU.

Změny článku 18 rovněž upřesňují rozdělení úkolů mezi ECB a vnitrostátními příslušnými orgány, pokud jde o posouzení selhání nebo pravděpodobného selhání. V některých situacích, zejména v případě přeshraničních méně významných skupin, méně významných institucí a subjektů, které přijímají pomoc z Jednotného fondu pro řešení krizí, a některých méně významných institucí a subjektů, u nichž bylo z podnětu výboru, vnitrostátního příslušného orgánu nebo členského státu rozhodnuto, že výbor bude vykonávat přímou odpovědnost, ačkoli výbor přijímá program řešení krize, je dohled nad institucí nebo subjektem, a tedy posouzení, zda jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, v pravomoci vnitrostátního příslušného orgánu. Proto se upřesňuje, že posouzení, zda jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, provádí u významných institucí ECB a u méně významných institucí a subjektů, pro které výbor přijímá program řešení krize, relevantní vnitrostátní příslušný orgán.

V neposlední řadě je v článku 31 v zájmu zohlednění zřízení jednotného mechanismu pro řešení krizí uvedeno, že vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by měly předtím, než začnou jednat v souladu s článkem 86 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, konzultovat výbor; tento článek stanoví, že běžné úpadkové řízení ve vztahu k institucím a subjektům v oblasti působnosti směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank je

možné zahájit pouze z podnětu orgánu příslušného k řešení krize a že rozhodnutí zahajující běžné úpadkové řízení s institucí nebo subjektem je možné učinit pouze se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize.

Výměna informací

V zájmu usnadnění přístupu výboru k informacím se zavádí řada změn. Články 30 a 34 se mění tak, aby bylo jasně stanoveno, že informace, které může výbor požadovat od ECB, zahrnují nejen informace, které má ECB k dispozici v rámci výkonu své funkce dohledu, ale také informace, které shromáždila v rámci výkonu své funkce centrální banky. Podle čl. 8 odst. 4a nařízení Rady (ES) č. 2533/98[20] by měl Jednotný výbor pro řešení krizí zajistit fyzickou a logickou ochranu důvěrných statistických informací a vyžadovat od ECB povolení k jejich dalšímu předávání, které může být nezbytné pro plnění úkolů výboru.

Vkládá se nový článek 30a, který Jednotnému výboru pro řešení krizí umožňuje získat informace uchovávané centralizovanými automatizovanými mechanismy zřízenými článkem 32a směrnice (EU) 2015/849[21], jež mohou být relevantní při provádění posouzení veřejného zájmu. Jednotný výbor pro řešení krizí může požadovat pouze informace o počtu zákazníků, pro které je subjekt jediným nebo hlavním bankovním partnerem. Jednotný výbor pro řešení krizí by měl tyto informace obdržet prostřednictvím orgánů nebo veřejných subjektů spravujících centralizované automatizované mechanismy, které by měly oddělit osobní údaje, jež nejsou relevantní pro plnění úkolů Jednotného výboru pro řešení krizí.

Dále byly provedeny změny, které pro Evropskou radu pro systémová rizika, evropské orgány dohledu a systémy pojištění vkladů zavádějí povinnost spolupracovat a sdílet informace s Jednotným výborem pro řešení krizí, včetně možnosti uzavírat s výborem memoranda o porozumění týkající se sdílení informací.

Rovněž se mění článek 34 tak, aby umožnil výboru upřesnit postup a formu žádostí o sdílení informací a aby výslovně uváděl Evropský mechanismus stability jako jeden ze subjektů, s nimiž lze spolupracovat a vyměňovat si informace.

Článek 74 se mění tak, aby stanovil, že výbor může ECB a Komisi zaslat včasné varování, pokud se domnívá, že bude pravděpodobně zapotřebí použít fiskální jištění, aby bylo možné toto fiskální jištění včas aktivovat.

Zveřejňování informací

Pravidla nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí týkající se ochrany důvěrných informací specifických pro jednotlivé instituce jsou poměrně přísná a v budoucnu by mohla bránit snahám o zajištění větší transparentnosti bankovního sektoru. Za účelem řešení tohoto problému se mění článek 88 tak, aby umožnil výboru zveřejnit informace, které nejsou přímo shromážděny od institucí a subjektů v jeho působnosti, ale pocházejí z jeho vlastních analýz, hodnocení a zjištění, pokud zveřejnění těchto informací nenaruší ochranu veřejného zájmu z hlediska finanční, měnové nebo hospodářské politiky a pokud existuje převažující veřejný zájem na jejich zveřejnění.

---

[20] Nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8).

[21] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

2023/0111 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o opatření včasného zásahu, podmínky zahájení řešení krize a financování opatření k řešení krize

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[22],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[23],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rámec Unie pro řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „instituce“) byl zřízen po globální finanční krizi v letech 2008–2009 a na základě dokumentu Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce[24] Rady pro finanční stabilitu schváleného na mezinárodní úrovni. Rámec Unie pro řešení krize se skládá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[25] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014[26]. Oba akty se vztahují na instituce usazené v Unii a na všechny další subjekty, které spadají do oblasti působnosti uvedené směrnice nebo uvedeného nařízení (dále jen „subjekty“). Cílem rámce Unie pro řešení krize je řádným způsobem řešit selhání institucí a subjektů tím, že se zachovají zásadní funkce institucí a subjektů, zabrání se ohrožení finanční stability a zároveň se ochrání vkladatelé a veřejné finanční prostředky. Rámec Unie pro řešení krize má dále za cíl podpořit rozvoj vnitřního trhu v bankovnictví

---

22 Úř. věst. C , , s. .

23 Úř. věst. C , , s. .

24 Rada pro finanční stabilitu, Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce, 15. října 2014.

25 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

26 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

vytvořením harmonizovaného režimu pro koordinované řešení přeshraničních krizí a tím, že se zamezí narušení rovných podmínek.

(2) Od zavedení rámce Unie pro řešení krize, který je v současné době uplatňován, již uplynulo několik let a bylo zjištěno, že některých jeho cílů nebylo dosaženo tak, jak bylo zamýšleno. Přestože instituce a subjekty při zajišťování své způsobilosti k řešení krize učinily velký pokrok a vynaložily za tímto účelem značné zdroje, zejména na budování kapacit pro absorpci ztrát a rekapitalizaci a naplňování mechanismů financování k řešení krizí, rámec Unie pro řešení krize se využívá jen zřídka. Selhání některých menších a středních institucí a subjektů se místo toho většinou řeší neharmonizovanými vnitrostátními opatřeními. Místo mechanismů financování k řešení krizí se využívají peníze daňových poplatníků. Tato situace je zjevně zapříčiněna nedostatečnou motivací. Tato nedostatečná motivace je dána vzájemným působením mezi rámcem Unie pro řešení krize a vnitrostátními pravidly, kdy široký prostor pro uvážení při posuzování veřejného zájmu není vždy uplatňován způsobem, který by byl v souladu s cíli rámce Unie pro řešení krize. Rámec Unie pro řešení krize byl využíván jen zřídka také kvůli riziku, že vkladatelé institucí financovaných z vkladů ponesou ztráty, aby se zajistilo, že tyto instituce budou mít v případě řešení krize přístup k vnějšímu financování, zejména při neexistenci jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Skutečnost, že mimo režim řešení krize platí méně přísná pravidla pro přístup k financování než při řešení krize, odrazuje od uplatňování rámce Unie pro řešení krize ve prospěch jiných řešení, při kterých se často používají peníze daňových poplatníků namísto vlastních zdrojů instituce či subjektu nebo záchranných sítí financovaných odvětvím. Z této situace však pramení rizika roztříštěnosti, rizika neoptimálních výsledků při zvládání selhání institucí a subjektů, zejména v případě menších a středních institucí a subjektů, a náklady příležitosti z nevyužitých finančních zdrojů. Je proto nezbytné zajistit účinnější a soudržnější uplatňování rámce Unie pro řešení krize a zajistit, aby jej bylo možné použít vždy, kdy je to ve veřejném zájmu, a to i v případě menších a středních institucí, které jsou financovány především z vkladů a jež nemají dostatek jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

(3) Podle článku 4 nařízení (EU) č. 806/2014 se členské státy, které navázaly úzkou spolupráci s Evropskou centrální bankou (ECB) a relevantními vnitrostátními příslušnými orgány, považují pro účely uvedeného nařízení za zúčastněné členské státy. Nařízení (EU) č. 806/2014 však nijak podrobně nestanoví postup přípravy na zahájení úzké spolupráce při plnění úkolů v oblasti řešení krize. Je proto vhodné tento postup podrobně stanovit.

(4) Intenzita a úroveň podrobnosti potřebné činnosti v oblasti plánování řešení krize s ohledem na dceřiné podniky, které nebyly označeny za subjekty řešící krizi, se liší v závislosti na velikosti a rizikovém profilu dotčených institucí a subjektů, přítomnosti zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny. Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „výbor“) by proto měl být schopen při určování opatření, která mají být ve vztahu k těmto dceřiným podnikům přijata, tyto faktory zohlednit a v příslušných případech použít zjednodušený přístup.

(5) Instituce nebo subjekt, které jsou likvidovány podle vnitrostátního práva na základě zjištění, že jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a závěru výboru, že řešení jejich krize není ve veřejném zájmu, nakonec budou muset opustit trh. Plán opatření, která mají být přijata v případě selhání, proto není zapotřebí, a to bez ohledu na to, zda příslušný orgán dotčené instituci nebo subjektu již odebral povolení, či nikoli. Totéž platí pro zbytkovou část instituce v režimu řešení krize po převodu aktiv,

práv a závazků v rámci strategie převodu. Je proto vhodné upřesnit, že v těchto situacích se přijetí plánů řešení krize nevyžaduje.

(6) Výbor může v současné době zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud instituce nebo subjekt nesplňují požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li posuzován společně s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (dále jen „MREL“). Aby však byla zajištěna právní jistota a soulad se stávajícími postupy pro provádění rozhodnutí přijatých výborem, je třeba jasněji vymezit úlohy orgánů zapojených do procesu zákazu rozdělení výnosů. Je proto vhodné stanovit, že výbor by měl pokyn k zákazu těchto rozdělení výnosů vydat vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize, který by měl rozhodnutí výboru provést. V některých situacích lze navíc od instituce nebo subjektu vyžadovat, aby splňovaly MREL na jiném základě, než na jakém jsou povinny splňovat požadavek kombinovaných kapitálových rezerv. Tato situace vyvolává nejistotu, pokud jde o podmínky pro výkon pravomocí výboru týkajících se zákazu rozdělení výnosů a pro výpočet nejvyšší rozdělitelné částky související s MREL. Mělo by být proto stanoveno, že v těchto případech by měl výbor vydat vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyn, aby zakázaly určitá rozdělení výnosů na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv vyplývajícího z nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118[27]. V zájmu zajištění transparentnosti a právní jistoty by měl výbor odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv sdělit instituci nebo subjektu, které by pak měly tento odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv zveřejnit.

(7) Směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví pravomoci, které mají vykonávat orgány příslušné k řešení krize, z nichž některé nejsou obsaženy v nařízení (EU) č. 806/2014. V rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí to může vyvolat nejistotu ohledně toho, kdo by měl tyto pravomoci vykonávat a za jakých podmínek by měly být tyto pravomoci vykonávány. Je proto nezbytné upřesnit, jak by měly vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vykonávat některé pravomoci stanovené pouze ve směrnici 2014/59/EU ve vztahu k subjektům a skupinám, které spadají do přímé odpovědnosti výboru. V těchto případech by měl mít výbor možnost, pokud to považuje za nezbytné, pověřit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize výkonem těchto pravomocí. Výbor by měl mít zejména možnost vyzvat vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize k tomu, aby po instituci nebo subjektu požadovaly vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách, jejichž stranou jsou, nebo aby uplatnily pravomoc pozastavit některé finanční povinnosti podle článku 33a směrnice 2014/59/EU. Vzhledem k tomu, že svolení ke snížení nástrojů způsobilých závazků stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[28], jež lze použít i na instituce a subjekty a závazky, na něž se vztahuje MREL, nevyžadují použití vnitrostátních právních předpisů, měl by mít výbor možnost udělovat institucím nebo

---

[27] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).

[28] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

subjektům svolení ke snížení nástrojů způsobilých závazků přímo, aniž by musel vyzývat vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize k výkonu této pravomoci.

(8) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876[29], nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877[30] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879[31] byla do práva Unie zavedena mezinárodní „specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)“, zveřejněná Radou pro finanční stabilitu dne 9. listopadu 2015 (dále jen „standard TLAC“), pro globální systémově významné banky, jež se v právu Unie označují jako globální systémově významné instituce (G-SVI). Požadavek MREL stanovený ve směrnici 2014/59/EU a v nařízení (EU) č. 806/2014 byl rovněž změněn nařízením (EU) 2019/877 a směrnicí (EU) 2019/879. Je nezbytné uvést ustanovení nařízení (EU) č. 806/2014 týkající se MREL do souladu s prováděním standardu TLAC pro G-SVI, pokud jde o některé závazky, které by mohly být použity k plnění části MREL, jež by měla být splněna kapitálem a jinými podřízenými závazky. Závazky, které jsou rovnocenné některým vyloučeným závazkům, by především měly být zahrnuty do kapitálu a podřízených způsobilých nástrojů subjektů řešících krizi, pokud výše těchto vyloučených závazků v rozvaze subjektu řešícího krizi nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků subjektu řešícího krizi a pokud z tohoto zahrnutí nevyplývají žádná rizika týkající se zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.

(9) Pravidla pro stanovení MREL se většinou zaměřují na stanovení vhodné úrovně MREL s předpokladem, že upřednostňovanou strategií řešení krize bude nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Nařízení (EU) č. 806/2014 však výboru umožňuje použít jiné nástroje k řešení krize, konkrétně nástroje spočívající v převodu činnosti instituce v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci. Mělo by být proto upřesněno, že v případě, že plán řešení krize předpokládá použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce a odchod subjektu řešícího krizi z trhu, měl by výbor stanovit úroveň MREL pro dotčený subjekt řešící krizi na základě specifik těchto nástrojů k řešení krize a různých potřeb absorpce ztrát a rekapitalizace, které se s těmito nástroji pojí.

(10) Úroveň MREL se pro subjekty řešící krizi vypočte jako součet výše ztrát očekávaných při řešení krize a rekapitalizační částky, která subjektu řešícímu krizi umožní nadále plnit podmínky pro zachování povolení a po přiměřenou dobu vykonávat jeho činnosti. Některé upřednostňované strategie řešení krize zahrnují převod aktiv, práv a závazků na příjemce a odchod z trhu, zejména nástroj převodu činnosti. V těchto případech by se cíle sledované složkou rekapitalizace nemusely použít ve stejném rozsahu jako v případě strategie otevřené bankovní rekapitalizace z vnitřních zdrojů, protože výbor nebude povinen zajistit, aby subjekt řešící krizi po přijetí opatření k

---

[29] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

[30] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 226).

[31] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

řešení krize obnovil soulad s požadavky na kapitál. Ztráty by však v takových případech dle očekávání měly přesáhnout požadavky na kapitál subjektu řešícího krizi. Je proto vhodné stanovit, aby úroveň MREL těchto subjektů řešících krizi i nadále zahrnovala rekapitalizační částku, která se upraví způsobem, jenž je přiměřený dané strategii řešení krize.

(11) Pokud strategie řešení krize předpokládá použití jiných nástrojů k řešení krize než rekapitalizace z vnitřních zdrojů, budou potřeby rekapitalizace dotčeného subjektu po řešení krize obecně menší než v případě otevřené bankovní rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Kalibrace MREL by v takovém případě měla při odhadu požadavku na rekapitalizaci tento aspekt zohlednit. Proto by měl výbor při úpravě úrovně MREL u subjektů řešících krizi, jejichž plán řešení krize počítá s nástrojem převodu činnosti nebo s nástrojem překlenovací instituce a jejich odchodem z trhu, zohlednit vlastnosti těchto nástrojů, včetně očekávaného dosahu převodu na soukromého kupujícího nebo na překlenovací instituci, druhy nástrojů, které mají být převedeny, očekávanou hodnotu a prodejnost těchto nástrojů a návrh upřednostňované strategie řešení krize, včetně doplňkového použití nástroje oddělení aktiv. Vzhledem k tomu, že orgán příslušný k řešení krize musí v každém jednotlivém případě rozhodnout o případném použití finančních prostředků ze systému pojištění vkladů při řešení krize a že toto rozhodnutí nelze s jistotou předvídat dopředu, neměl by výbor při kalibraci úrovně MREL brát v úvahu potenciální příspěvek systému pojištění vkladů (při řešení krize).

(12) Při vytváření dostatečné výše MREL pro instituce a subjekty, na které by se vztahovaly strategie převodu v rámci režimu řešení krize i mimo něj, je nezbytné zajistit stejnou úroveň motivace. Stanovení úrovně MREL pro instituce a subjekty, na které se mohou vztahovat opatření v rámci vnitrostátního úpadkového řízení podle čl. 11 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU[32], by se proto mělo řídit stejnými pravidly, jaká platí pro stanovení MREL pro subjekty řešící krizi, jejichž upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá převod činnosti nebo převod na překlenovací instituci a jejich následný odchodu z trhu.

(13) Podle článku 4 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013[33] má ECB pravomoc plnit úkoly týkající se dohledu v souvislosti s včasným zásahem. Je nezbytné snížit rizika plynoucí z rozdílného provedení opatření včasného zásahu stanovených ve směrnici 2014/59/EU ve vnitrostátním právu, a umožnit tak ECB, aby účinně a jednotně vykonávala své pravomoci týkající se přijímání opatření včasného zásahu. Tato opatření včasného zásahu byla zavedena z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly zmírnit zhoršenou finanční a hospodářskou situaci instituce nebo subjektu a v co největší míře omezit riziko a dopad případného řešení krize. Vzhledem k tomu, že panuje nejistota ohledně podmínek uplatnění těchto opatření včasného zásahu, a vzhledem k jejich částečnému překrývání s opatřeními v oblasti dohledu však byla opatření včasného zásahu využívána jen zřídka. Ustanovení směrnice 2014/59/EU týkající se opatření včasného zásahu by proto měla být promítnuta do nařízení (EU) č. 806/2014, díky čemuž by ECB získala jednotný a přímo použitelný právní nástroj, a podmínky pro uplatňování těchto opatření včasného zásahu by měly být zjednodušeny a dále upřesněny. Aby se rozptýlily nejasnosti ohledně podmínek a načasování

---

[32] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

[33] Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

odvolání vedoucího orgánu a jmenování dočasných správců, měla by být tato opatření výslovně označena jako opatření včasného zásahu a jejich uplatnění by mělo podléhat stejným podmínkám. ECB by zároveň měla mít povinnost zvolit vhodná opatření k řešení konkrétní situace v souladu se zásadou proporcionality. Aby ECB mohla zohlednit rizika poškození dobré pověsti nebo rizika spojená s praním peněz či informačními a komunikačními technologiemi, měla by posuzovat podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu nejen na základě kvantitativních ukazatelů, včetně kapitálových požadavků nebo požadavků na likviditu, míry cizího financování, úvěrů se selháním nebo koncentrace expozic, ale také na základě kvalitativních ukazatelů.

(14) Je nezbytné zajistit, aby se výbor mohl připravit na případné řešení krize instituce nebo subjektu. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán by proto měly informovat výbor o zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu s dostatečným předstihem a výbor by měl mít nezbytné pravomoci k provedení přípravných opatření. Aby mohl výbor co nejrychleji reagovat na zhoršenou situaci instituce nebo subjektu, nemělo by být předchozí uplatnění opatření včasného zásahu podmínkou pro to, aby mohl výbor přijmout opatření pro uvedení instituce nebo subjektu na trh nebo aby si mohl vyžádat informace k aktualizaci plánu řešení krize a vypracování ocenění. K zajištění konzistentní, koordinované, účinné a včasné reakce na zhoršení finanční situace instituce nebo subjektu a k řádné přípravě na případné řešení krize je nezbytné, aby byla posílena součinnost a koordinace mezi ECB, vnitrostátními příslušnými orgány a výborem. Jakmile instituce nebo subjekt splní podmínky pro uplatnění opatření včasného zásahu, měly by ECB, vnitrostátní příslušné orgány a výbor zintenzivnit výměnu informací, včetně předběžných informací, a společně sledovat finanční situaci instituce nebo subjektu.

(15) Je nezbytné zajistit včasné přijetí opatření a včasnou koordinaci mezi výborem a ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem, pokud jde o méně významné přeshraniční skupiny v případech, kdy instituce nebo subjekt nadále vykonávají svou činnost, avšak existuje významné riziko jejich selhání. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán by proto měly toto riziko výboru co nejdříve oznámit. Toto oznámení by mělo obsahovat důvody posouzení provedeného ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem a přehled alternativních opatření soukromého sektoru, opatření v oblasti dohledu nebo opatření včasného zásahu, která mohou být v přiměřené lhůtě přijata k zabránění selhání instituce nebo subjektu. Tímto včasným oznámením by neměly být dotčeny postupy pro určení toho, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize. Předchozí oznámení ECB nebo relevantního vnitrostátního příslušného orgánu výboru, že existuje významné riziko, že jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, by nemělo být podmínkou pro následné zjištění, že instituce nebo subjekt jsou skutečně v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné. Pokud se navíc v pozdější fázi dospěje k závěru, že jsou instituce nebo subjekt v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a neexistují žádná alternativní řešení, která by tomuto selhání v přiměřené lhůtě zabránila, musí výbor rozhodnout o tom, zda přijme opatření k řešení krize. Včasné přijetí rozhodnutí o uplatnění opatření k řešení krize na instituci nebo subjekt může mít v takovém případě zásadní význam pro úspěšné provedení strategie řešení krize, zejména proto, že včasný zásah v instituci nebo subjektu může přispět k zajištění dostatečné úrovně schopnosti absorbovat ztráty a likvidity k provedení této strategie. Je proto vhodné zajistit, aby mohl výbor v úzké spolupráci s ECB nebo vnitrostátním příslušným orgánem posoudit, co znamená přiměřená lhůta k provedení alternativních opatření, kterými se zabrání selhání instituce nebo subjektu. Aby byl zajištěn včasný výsledek a aby se mohl výbor řádně připravit na případné řešení krize instituce nebo

subjektu, měly by se výbor a ECB nebo vnitrostátní příslušný orgán pravidelně scházet, přičemž o četnosti těchto schůzek by měl s ohledem na okolnosti daného případu rozhodnout výbor.

(16) Aby bylo možné řešit závažná porušení obezřetnostních požadavků, je nutné dále upřesnit podmínky pro určení toho, že mateřské podniky, včetně holdingových společností, jsou v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné. Porušení těchto požadavků mateřským podnikem by mělo být závažné, pokud je druh a rozsah tohoto porušení srovnatelný s porušením, které by v případě, že by se ho dopustila úvěrová instituce, bylo důvodem pro odnětí povolení příslušným orgánem v souladu s článkem 18 směrnice 2013/36/EU.

(17) Rámec pro řešení krize by se měl vztahovat na potenciálně každou instituci nebo subjekt bez ohledu na jejich velikost a model podnikání v případech, kdy nástroje dostupné podle vnitrostátního práva nejsou dostatečné pro zvládnutí jejich selhání. Aby bylo tohoto výsledku dosaženo, měla by být upřesněna kritéria pro uplatnění posouzení veřejného zájmu na instituci nebo subjekt v selhání.

(18) Posouzení, zda je řešení krize instituce nebo subjektu ve veřejném zájmu, by mělo zohledňovat skutečnost, že vkladatelé jsou lépe chráněni, pokud jsou finanční prostředky systému pojištění vkladů využívány efektivněji a jsou minimalizovány ztráty těchto prostředků. Při posuzování veřejného zájmu by se proto mělo mít za to, že účelu řešení krize spočívajícího v ochraně vkladatelů bude lépe dosaženo při řešení krize, pokud by volba úpadku byla pro systém pojištění vkladů nákladnější.

(19) Posouzení, zda je řešení krize instituce nebo subjektu ve veřejném zájmu, by mělo v co největší míře zohledňovat také rozdíl mezi financováním poskytovaným prostřednictvím záchranných sítí financovaných odvětvím (mechanismy financování k řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů) na jedné straně a financováním poskytovaným členskými státy z peněz daňových poplatníků na straně druhé. Financování poskytované členskými státy s sebou nese vyšší riziko morálního hazardu a nižší motivaci k tržní disciplíně. Výbor by měl proto při posuzování cíle spočívajícího v minimalizaci spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu považovat financování prostřednictvím mechanismů financování k řešení krizí nebo systému pojištění vkladů za vhodnější než financování prostřednictvím stejného objemu zdrojů z rozpočtu členských států.

(20) Aby bylo zajištěno, že účelu řešení krize bude dosaženo co nejúčinnějším způsobem, měl by být výsledek posouzení veřejného zájmu nepříznivý pouze v případě, že by likvidace instituce nebo subjektu v selhání v běžném úpadkovém řízení dosáhla účelu řešení krize účinněji, a nikoli pouze ve stejné míře jako řešení krize.

(21) S ohledem na zkušenosti získané při provádění směrnice 2014/59/EU, nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice 2014/49/EU je nezbytné dále upřesnit podmínky, za nichž lze výjimečně přijmout opatření preventivní povahy, která lze považovat za mimořádnou veřejnou finanční podporu. Aby se minimalizovalo narušení hospodářské soutěže zapříčiněné rozdílnou povahou systémů pojištění vkladů v Unii, měly by být výjimečně povoleny zásahy těchto systémů v rámci preventivních opatření splňujících požadavky stanovené ve směrnici 2014/49/EU, které lze považovat za mimořádnou veřejnou finanční podporu, pokud přijímající instituce nebo subjekt nesplňují žádnou z podmínek pro to, aby byly označeny za instituci nebo subjekt v selhání nebo instituci nebo subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné. Je třeba zajistit, aby byla předběžná opatření přijata dostatečně včas. Při posuzování, zda je instituce nebo subjekt pro účely preventivní rekapitalizace solventní, ECB v současné době vychází z

výhledového posouzení, zda jsou instituce nebo subjekt v následujících dvanácti měsících schopné splnit požadavky na kapitál stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 nebo v nařízení (EU) 2019/2033 a dodatečný požadavek na kapitál stanovený ve směrnici 2013/36/EU nebo ve směrnici (EU) 2019/2034. Tento postup by měl být stanoven v nařízení (EU) č. 806/2014. Jako účinná a účelná při řešení příčin možných finančních potíží institucí a subjektů a při předcházení jejich selhání se mohou navíc ukázat opatření na záchranu znehodnocených aktiv, včetně společností pro správu aktiv nebo systémů záruk za aktiva, a mohla by proto sloužit jako relevantní předběžná opatření. Je proto nezbytné upřesnit, že tato předběžná opatření mohou mít podobu opatření na záchranu znehodnocených aktiv.

(22) V zájmu zachování tržní disciplíny, ochrany veřejných finančních prostředků a zamezení narušení hospodářské soutěže by měla být předběžná opatření používána pouze výjimečně a pouze v případě závažných narušení trhu nebo za účelem zachování finanční stability. Předběžná opatření by se navíc neměla používat k řešení vzniklých nebo pravděpodobných ztrát. Nejspolehlivějším nástrojem pro zjištění vzniklých nebo pravděpodobných ztrát je přezkum kvality aktiv prováděný ECB, evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovnictví – EBA) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010[34] nebo vnitrostátními příslušnými orgány. ECB a vnitrostátní příslušné orgány by měly tento přezkum využít ke zjištění vzniklých nebo pravděpodobných ztrát, pokud lze tento přezkum provést v přiměřené lhůtě. Pokud to není možné, měly by ECB a vnitrostátní příslušné orgány zjistit vzniklé nebo pravděpodobné ztráty co nejspolehlivějším způsobem, který je za daných okolností možný, případně na základě kontrol na místě.

(23) Cílem preventivní rekapitalizace je podpořit životaschopné instituce a subjekty, u nichž bylo zjištěno, že se v blízké budoucnosti pravděpodobně dostanou do dočasných obtíží, a zabránit dalšímu zhoršování jejich situace. Aby se zabránilo poskytování veřejných subvencí podnikům, které jsou v době poskytnutí podpory již ztrátové, neměla by předběžná opatření poskytovaná formou získání kapitálových nástrojů nebo jiných kapitálových nástrojů nebo prostřednictvím opatření na záchranu znehodnocených aktiv přesáhnout částku nezbytnou k pokrytí nedostatku kapitálu zjištěného v nepříznivém scénáři zátěžového testu nebo podobného úkonu. Aby se zajistilo, že veřejné financování bude nakonec ukončeno, měla by být tato předběžná opatření rovněž časově omezena a obsahovat jasný časový plán jejich ukončení (strategii ukončení). Trvalé nástroje, včetně kmenového kapitálu tier 1, by měly být používány pouze ve výjimečných případech a měla by se na ně vztahovat určitá kvantitativní omezení, protože ze své podstaty nejsou vhodné pro splnění podmínky dočasnosti.

(24) Předběžná opatření by měla být omezena na částku, kterou by instituce nebo subjekt potřebovaly k udržení své platební schopnosti v případě nepříznivého scénáře stanoveného v zátěžovém testu nebo podobném úkonu. V případě předběžných opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv by přijímající instituce nebo subjekt měly mít možnost použít tuto částku na pokrytí ztrát z převedených aktiv nebo v kombinaci se získáním kapitálových nástrojů za předpokladu, že není překročena celková výše zjištěného nedostatku kapitálu. Je rovněž nezbytné zajistit, aby tato předběžná opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv byla

[34] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

v souladu se stávajícími pravidly státní podpory a osvědčenými postupy, aby obnovila dlouhodobou životaschopnost instituce nebo subjektu, aby byla státní podpora omezena na nezbytné minimum a aby nedocházelo k narušení hospodářské soutěže. Z těchto důvodů by dotčené orgány měly v případě předběžných opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv zohlednit konkrétní pokyny, včetně plánu pro společnosti spravující aktiva[35] a sdělení o řešení úvěrů se selháním[36]. Na tato předběžná opatření v podobě opatření na záchranu znehodnocených aktiv by se rovněž měla vždy vztahovat převažující podmínka dočasnosti. Veřejné záruky poskytnuté na určitou dobu ve vztahu ke znehodnoceným aktivům dotčené instituce nebo subjektu by měly podle očekávání lépe splnit podmínku dočasnosti než převody těchto aktiv na veřejně podporovaný subjekt. Aby se zajistil odchod z trhu institucí a subjektů, u nichž se ukáže, že navzdory obdržené podpoře nejsou životaschopné, je nezbytné stanovit, že nedodržení podmínek podpůrných opatření, jež byly stanoveny v době poskytnutí těchto opatření, ze strany dotčené instituce nebo subjektu má za následek, že dotčená instituce nebo subjekt jsou považovány za instituci nebo subjekt v selhání nebo za instituci nebo subjekt, jejichž selhání je pravděpodobné.

(25) Je důležité zajistit, aby výbor neprodleně a včas přijal opatření k řešení krize, pokud toto opatření zahrnuje poskytnutí státní podpory nebo podpory z fondu. Je proto nezbytné, aby výbor mohl přijmout příslušný program řešení krize dříve, než Komise posoudí, zda je tato podpora slučitelná s vnitřním trhem. Aby však bylo v takovém případě zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, měly by být programy řešení krize zahrnující poskytnutí státní podpory nebo podpory z fondu v konečném důsledku i nadále schvalovány Komisí. S cílem umožnit Komisi co možná nejdřívější posouzení slučitelnosti podpory z fondu s jednotným trhem a zajistit plynulý tok informací je rovněž nezbytné stanovit, že by si výbor a Komise měly neprodleně vyměňovat veškeré nezbytné informace týkající se možného použití podpory z fondu, a zavést zvláštní pravidla, která stanoví okamžik a rozsah informací, jež by měl výbor Komisi poskytnout, aby mohla Komise posoudit slučitelnost podpory z fondu.

(26) Postup, který upravuje zahájení řešení krize, a postup, na jehož základě se přijímá rozhodnutí o uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi, jsou podobné. Je proto vhodné sladit příslušné úkoly výboru a úkoly ECB nebo v příslušných případech vnitrostátního příslušného orgánu, když na jedné straně posuzují, zda jsou dány podmínky pro uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi, a na druhé straně, když posuzují podmínky pro přijetí programu řešení krize.

(27) Může nastat situace, kdy se opatření k řešení krize uplatní na subjekt řešící krizi, který stojí v čele skupiny řešící krizi, zatímco pravomoci k odpisu a konverzi se uplatní na jiný subjekt patřící do téže skupiny. Vzájemná propojenost těchto subjektů, včetně existence konsolidovaných kapitálových požadavků, které je třeba obnovit, a potřeby aktivovat mechanismy pro absorpci ztrát a následnou rekapitalizaci, může ztěžovat posouzení potřeb absorpce ztrát a rekapitalizace pro každý subjekt zvlášť, a tedy i stanovení nezbytných částek k odpisu a konverzi pro každý subjekt. Měl by proto být upřesněn postup pro uplatnění pravomoci k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v těchto situacích, přičemž výbor by měl tuto vzájemnou propojenost zohlednit. Pokud za tímto účelem jeden subjekt splňuje podmínky pro uplatnění pravomoci k odpisu a konverzi a jiný subjekt v rámci téže skupiny splňuje

35 COM(2018) 133 final.
36 COM(2020) 822 final.

současně podmínky pro řešení krize, měl by výbor přijmout program řešení krize, který se vztahuje na oba subjekty.

(28) V zájmu zvýšení právní jistoty a s ohledem na potenciální význam závazků, které mohou vzniknout v důsledku budoucích nejistých událostí, včetně výsledku soudních sporů probíhajících v době řešení krize, je nezbytné stanovit způsob, jakým by se s těmito závazky mělo zacházet v případě použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. V tomto ohledu by měly být směrodatné zásady stanovené v účetních pravidlech, zejména v účetních pravidlech stanovených v mezinárodním účetním standardu 37 přijatém nařízením Komise (ES) č. 1126/2008[37]. Na tomto základě by orgány příslušné k řešení krize měly rozlišovat mezi rezervami a podmíněnými závazky. Rezervy jsou závazky, které se vztahují k pravděpodobnému odlivu finančních prostředků a které lze spolehlivě odhadnout. Podmíněné závazky se nevykazují jako účetní závazky, protože se týkají závazku, který nelze v době odhadu považovat za pravděpodobný nebo který nelze spolehlivě odhadnout.

(29) Vzhledem k tomu, že rezervy jsou účetními závazky, mělo by být upřesněno, že se s těmito rezervami zachází stejně jako s ostatními závazky. Tyto rezervy by měly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud nesplňují jedno ze specifických kritérií pro vyloučení z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Vzhledem k potenciálnímu významu těchto rezerv při řešení krize a v zájmu zajištění jistoty při uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by mělo být upřesněno, že rezervy jsou součástí závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a že se na ně v důsledku toho vztahuje nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

(30) Podle účetních zásad nelze podmíněné závazky vykázat jako závazky, a proto by neměly být použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů. Je však nutné zajistit, aby podmíněný závazek, který by vznikl v důsledku události, jež je nepravděpodobná nebo již nelze v době řešení krize spolehlivě odhadnout, nenarušil účinnost strategie řešení krize, a zejména nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. K dosažení tohoto cíle by měl odhadce v rámci ocenění pro účely řešení krize posoudit podmíněné závazky, které jsou zahrnuty v rozvaze instituce nebo subjektu v režimu řešení krize, a podle svých nejlepších schopností vyčíslit potenciální hodnotu těchto závazků. Aby bylo zajištěno, že si instituce nebo subjekt po ukončení procesu řešení krize udrží po přiměřenou dobu dostatečnou důvěru trhu, měl by odhadce tuto potenciální hodnotu zohlednit při stanovování částky, o kterou je třeba odepsat nebo konvertovat závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, aby se obnovily kapitálové poměry instituce v režimu řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by měl zejména uplatnit své pravomoci ke konverzi na závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby rekapitalizace instituce v režimu řešení krize byla dostatečná k pokrytí potenciálních ztrát, které mohou být způsobeny závazkem, jenž může vzniknout v důsledku nepravděpodobné události. Při posuzování částky, která má být odepsána nebo konvertována, by měl orgán příslušný k řešení krize pečlivě zvážit dopad potenciální ztráty na instituci v režimu řešení krize na základě řady faktorů, včetně pravděpodobnosti vzniku události, časového rámce jejího průběhu a výše podmíněného závazku.

---

[37] Nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ze dne 3. listopadu 2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 (Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1).

(31) Za určitých okolností může výbor poté, co Jednotný fond pro řešení krizí poskytne příspěvek až do výše 5 % celkových závazků instituce nebo subjektu včetně kapitálu, využít další zdroje financování, aby tím ještě více podpořil provádění příslušných opatření k řešení krize. Mělo by být jasněji stanoveno, za jakých okolností může Jednotný fond pro řešení krizí poskytnout další podporu, pokud byly plně odepsány nebo konvertovány všechny závazky s nižším stupněm priority než vklady, které nejsou povinně nebo na základě vlastního uvážení vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

(32) Úspěch řešení krize závisí na včasném přístupu výboru k relevantním informacím poskytovaným institucemi a subjekty, které spadají do odpovědnosti výboru, a veřejnými institucemi a orgány. V této souvislosti by měl mít výbor přístup nejen k informacím, které má ECB k dispozici jakožto orgán dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013, ale také k informacím statistické povahy, které ECB shromáždila v rámci své funkce centrální banky. Podle nařízení Rady (ES) č. 2533/98[38] by měl výbor zajistit fyzickou a logickou ochranu důvěrných statistických informací a vyžadovat od ECB povolení k jejich dalšímu předávání, které může být nezbytné pro plnění úkolů výboru. Vzhledem k tomu, že informace týkající se počtu klientů, pro něž je instituce nebo subjekt jediným nebo hlavním bankovním partnerem, které jsou v držení centralizovaných automatizovaných mechanismů zřízených podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[39], mohou být nezbytné k provedení posouzení veřejného zájmu, mělo by být výboru umožněno tyto informace v jednotlivých případech obdržet. Mělo by být rovněž stanoveno, kdy přesně má mít výbor nepřímý přístup k informacím. Pokud má příslušné informace k dispozici instituce nebo orgán, které jsou povinny s výborem spolupracovat, když výbor o informace požádá, měla by tato instituce nebo orgán tyto informace výboru poskytnout. Pokud v daném okamžiku nejsou informace k dispozici, měl by mít výbor bez ohledu na důvod jejich nedostupnosti možnost obdržet tyto informace od fyzické nebo právnické osoby, která je má k dispozici, prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize nebo přímo, a to po předchozím informování těchto vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize o této skutečnosti. Výbor by měl mít rovněž možnost určit postup a formu, jak by měl informace od finančních subjektů obdržet, aby se zajistilo, že tyto informace budou co nejlépe vyhovovat jeho potřebám, včetně virtuálních datových místností. Aby byla zajištěna co nejširší spolupráce se všemi subjekty, které mohou mít k dispozici údaje, jež jsou pro výbor a pro plnění jemu svěřených úkolů nezbytné, a aby se zamezilo duplicitním žádostem zasílaným institucím a subjektům, měly by veřejné instituce a orgány, s nimiž by výbor měl mít možnost spolupracovat, ověřovat dostupnost informací a vyměňovat si informace, zahrnovat členy Evropského systému centrálních bank, příslušné systémy pojištění vkladů, Evropskou radu pro systémová rizika, evropské orgány dohledu a Evropský mechanismus stability. Aby se v případě potřeby zajistil včasný zásah finančních mechanismů smluvně zajištěných pro Jednotný fond pro řešení krizí, měl by výbor informovat Komisi a ECB, pokud se domnívá, že může být nezbytné tyto finanční

---

[38] Nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8).

[39] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

mechanismy aktivovat, a poskytnout Komisi a ECB veškeré informace nezbytné pro plnění jejich úkolů týkajících se těchto finančních mechanismů.

(33) V čl. 86 odst. 1 směrnice 2014/59/EU se stanoví, že běžná úpadková řízení s institucemi a subjekty v oblasti působnosti uvedené směrnice je možné zahájit pouze z podnětu orgánu příslušného k řešení krize a že rozhodnutí zahajující běžné úpadkové řízení s institucí nebo subjektem je možné učinit pouze se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Toto ustanovení není v nařízení (EU) č. 806/2014 zohledněno. V souladu s rozdělením úkolů uvedeným v nařízení (EU) č. 806/2014 by měly vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize konzultovat výbor před tím, než začnou jednat v souladu s čl. 86 odst. 1 směrnice 2014/59/EU v případě institucí a subjektů, které spadají do přímé odpovědnosti výboru.

(34) Kritéria pro výběr místopředsedy výboru jsou stejná jako kritéria pro výběr předsedy a dalších stálých členů výboru. Je proto vhodné udělit také místopředsedovi výboru stejná hlasovací práva, jaká mají předseda a stálí členové výboru.

(35) V zájmu zajištění institucionální kontinuity a budování institucionálních odborných znalostí by mělo být předsedovi, místopředsedovi a ostatním stálým členům výboru umožněno vykonávat jejich funkce dvě po sobě jdoucí funkční období. Jejich funkční období by proto mělo být možné prodloužit o dalších pět let na základě hodnocení Komise, které posoudí plnění jejich povinností během prvního funkčního období.

(36) Aby mohl výbor na svém plenárním zasedání předběžně posoudit návrh předběžného rozpočtu předtím, než předseda předloží jeho konečný návrh, měla by být prodloužena lhůta, během níž může předseda předložit původní návrh ročního rozpočtu výboru.

(37) Po počátečním období navyšování prostředků Jednotného fondu pro řešení krizí podle čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 může dojít k mírnému poklesu jeho dostupných finančních prostředků pod cílovou úroveň, zejména v důsledku nárůstu pojištěných vkladů. Výše příspěvků předem, které budou za těchto okolností pravděpodobně požadovány, bude tedy pravděpodobně nízká. Může se tak stát, že v některých letech již výše těchto příspěvků předem nebude odpovídat nákladům na jejich výběr. Výbor by proto měl mít možnost odložit výběr příspěvků předem o jeden rok nebo více let, dokud částka, která má být vybrána, nedosáhne výše, která je úměrná nákladům na proces výběru, za předpokladu, že tento odklad nebude mít zásadní vliv na schopnost výboru využívat Jednotný fond pro řešení krizí.

(38) Neodvolatelné platební přísliby jsou jednou ze složek dostupných finančních prostředků Jednotného fondu pro řešení krizí. Je proto nezbytné upřesnit okolnosti, za nichž lze tyto platební přísliby požadovat, a použitelný postup při ukončení příslibů v případě, že se na instituci nebo subjekt přestane vztahovat povinnost platit příspěvky do Jednotného fondu pro řešení krizí. Kromě toho by v zájmu větší transparentnosti a jistoty, pokud jde o podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové částce příspěvků předem, které mají být vybrány, měl výbor tento podíl určovat každoročně, přičemž musí dodržovat platné limity.

(39) Maximální roční výše mimořádných následných příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, které je možné požadovat, je v současné době omezena na trojnásobek výše příspěvků předem. Po uplynutí počátečního období navyšování prostředků uvedeného v čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 a za jiných okolností než při použití Jednotného fondu pro řešení krizí budou tyto příspěvky předem záviset pouze na změnách výše pojištěných vkladů, a budou proto pravděpodobně nízké. Stanovením maximální výše mimořádných následných příspěvků na základě příspěvků předem by

pak mohlo dojít k výraznému omezení možnosti Jednotného fondu pro řešení krizí zvýšit následné příspěvky, čímž by se snížila jeho akceschopnost. Aby se zamezilo vzniku této situace, měl by být stanoven jiný limit a maximální výše mimořádných následných příspěvků, kterou lze požadovat, by měla být stanovena na trojnásobek jedné osminy cílové úrovně fondu.

(40) Jednotný fond pro řešení krizí lze použít na podporu uplatnění nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce, kdy je soubor aktiv, práv a závazků instituce v režimu řešení krize převeden na příjemce. V takovém případě může mít výbor pohledávku vůči zbytkové části instituce nebo subjektu při jejich následné likvidaci v běžném úpadkovém řízení. K tomu může dojít, pokud je Jednotný fond pro řešení krizí použit v souvislosti se ztrátami, které by jinak nesli věřitelé, a to i formou záruk za aktiva a závazky nebo krytí rozdílu mezi převedenými aktivy a závazky. Aby se zajistilo, že akcionáři a věřitelé, kteří zůstali ve zbytkové části instituce nebo subjektu, účinně absorbují ztráty instituce v režimu řešení krize a zlepší se možnost výplat v případě úpadku ve prospěch výboru, měly by mít pohledávky výboru vůči zbytkové části instituce nebo subjektu a pohledávky, které vyplývají z přiměřených nákladů řádně vynaložených výborem, v případě úpadku stejný stupeň priority jako pohledávky vnitrostátních mechanismů financování k řešení krizí v každém zúčastněném členském státě, které by měly mít vyšší stupeň priority než vklady a systémy pojištění vkladů. Vzhledem k tomu, že odškodnění vyplacené akcionářům a věřitelům z Jednotného fondu pro řešení krizí v důsledku porušení zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, má za cíl kompenzovat výsledky opatření k řešení krize, výboru by tímto odškodněním neměly vznikat žádné pohledávky.

(41) Jelikož jsou některá ustanovení nařízení (EU) č. 806/2014 týkající se úlohy, kterou mohou hrát systémy pojištění vkladů při řešení krize, podobná ustanovením směrnice 2014/59/EU, měly by se změny těchto ustanovení ve směrnici 2014/59/EU provedené [Úřad pro publikace: vložte číslo směrnice, kterou se mění směrnice 2014/59/EU] zohlednit v nařízení (EU) č. 806/2014.

(42) Transparentnost je klíčem k zajištění integrity trhu, tržní disciplíny a ochrany investorů. Aby se zajistilo, že výbor bude moci podporovat úsilí o větší transparentnost a podílet se na něm, měl by mít možnost zveřejňovat informace, které vyplývají z jeho vlastních analýz, hodnocení a zjištění, včetně posuzování způsobilosti k řešení krize, pokud zveřejnění těchto informací neohrozí ochranu veřejného zájmu z hlediska finanční, měnové nebo hospodářské politiky a pokud existuje převažující veřejný zájem na zveřejnění těchto informací.

(43) Nařízení (EU) č. 806/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(44) V zájmu zajištění soudržnosti by se změny nařízení (EU) č. 806/2014, které jsou podobné změnám směrnice 2014/59/EU provedeným ... [Úřad pro publikace: vložte číslo směrnice, kterou se mění směrnice 2014/59/EU], měly použít od stejného data jako datum provedení ... [Úřad pro publikace: vložte číslo směrnice, kterou se mění směrnice 2014/59/EU] ve vnitrostátním právu, tedy od ... [Úřad pro publikace: vložte datum = osmnáct měsíců od data vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]. Není však důvod pro odklad použití změn nařízení (EU) č. 806/2014, které se týkají výhradně fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí. Tyto změny by se proto měly použít od ... [Úřad pro publikace: vložte datum = jeden měsíc od data vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

(45) Jelikož cílů tohoto nařízení, tedy zvýšení účinnosti a účelnosti rámce pro ozdravné postupy a řešení krize institucí a subjektů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států z důvodu rizik, která by mohly pro integritu jednotného trhu představovat rozdílné vnitrostátní přístupy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, a to změnou pravidel, která jsou již na úrovni Unie stanovena, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 806/2014

Nařízení (EU) č. 806/2014 se mění takto:

1) V článku 3 se odstavec 1 mění takto:

a) bod 24a se nahrazuje tímto:

„24a) „subjektem řešícím krizi“ právnická osoba usazená v zúčastněném členském státě, která je v souladu s článkem 8 tohoto nařízení výborem nebo vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize určena jako subjekt, pro nějž plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize;“

b) vkládají se nové body 24d a 24e, které znějí:

„24d) „mimounijní G-SVI“ mimounijní G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 134 nařízení (EU) č. 575/2013;

24e) „subjektem G-SVI“ subjekt G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 136 nařízení (EU) č. 575/2013;“

c) bod 49 se nahrazuje tímto:

„49) „závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ závazky, včetně závazků, které vedou ke vzniku účetních rezerv, a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2 subjektu uvedeného v článku 2 a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 27 odst. 3;“.

2) V článku 4 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Členské státy neprodleně informují výbor o své žádosti o navázání úzké spolupráce s ECB podle článku 7 nařízení (EU) č. 1024/2013.

Po podání oznámení podle článku 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 a před navázáním úzké spolupráce poskytnou členské státy veškeré informace o subjektech a skupinách usazených na jejich území, které může výbor potřebovat k přípravě na plnění úkolů svěřených mu tímto nařízením a dohodou.“

3) Článek 7 se mění takto:

a) v odst. 3 čtvrtém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Při plnění úkolů uvedených v tomto odstavci uplatňují vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize odpovídající ustanovení tohoto nařízení. Veškeré odkazy na výbor v čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 5, čl. 8 odst. 6, 8, 12 a 13, čl. 10

odst. 1 až 10, článku 10a, článcích 11 až 14, čl. 15 odst. 1, 2 a 3, článku 16, čl. 18 odst. 1, 1a, 2 a 6, článku 20, čl. 21 odst. 1 až 7, čl. 21 odst. 8 druhém pododstavci, čl. 21 odst. 9 a 10, čl. 22 odst. 1, 3 a 6, článcích 23 a 24, čl. 25 odst. 3, čl. 27 odst. 1 až 15, čl. 27 odst. 16 druhém pododstavci druhé větě, třetím pododstavci a čtvrtém pododstavci první, třetí a čtvrté větě a v článku 32 jsou ve vztahu ke skupinám a subjektům uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce považovány za odkazy na vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize.“;

b) odstavec 5 se mění takto:

i) slova „čl. 12 odst. 2“ se nahrazují slovy „čl. 12 odst. 3“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Po nabytí účinnosti oznámení uvedeného v prvním pododstavci mohou zúčastněné členské státy rozhodnout o tom, že odpovědnost za plnění úkolů ve vztahu k subjektům a skupinám usazeným na jejich území, jiným než uvedeným v odstavci 2, budou mít opět vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize; v takovém případě se první pododstavec již nepoužije. Členské státy, které mají v úmyslu této možnosti využít, tuto skutečnost oznámí výboru a Komisi. Toto oznámení nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

4) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Výbor může vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize pověřit výkonem pravomocí uvedených v čl. 10 odst. 8 směrnice 2014/59/EU. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru v souladu s článkem 29 tohoto nařízení.“;

b) v odstavci 10 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Opatření, jež mají být přijata ve vztahu k dceřiným podnikům uvedeným v prvním pododstavci písm. b), které nejsou subjekty řešícími krizi, mohou být výborem určena zjednodušeným přístupem, pokud tento přístup nebude mít negativní vliv na způsobilost skupiny k řešení krize, a to s přihlédnutím k velikosti dceřiného podniku, jeho rizikovému profilu, absenci zásadních funkcí a strategii řešení krize na úrovni skupiny.“;

c) doplňuje se nový odstavec 14, který zní:

„14. Výbor nepřijme plány řešení krize pro subjekty a skupiny uvedené v odstavci 1, pokud se použije čl. 22 odst. 5 nebo pokud je subjekt či skupina v likvidaci v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy podle článku 32b směrnice 2014/59/EU.“

5) Článek 10 se mění takto:

a) v odst. 4 čtvrtém pododstavci se slova „prvním pododstavci“ nahrazují slovy „třetím pododstavci“;

b) v odstavci 7 se slova „určenou instituci nebo mateřskému podniku“ nahrazují slovy „určenou subjektu nebo mateřskému podniku“ a slova „dopad na model podnikání instituce“ se nahrazují slovy „dopad na model podnikání subjektu nebo skupiny“;

c) odstavec 10 se mění takto:

i) ve druhém pododstavci se slovo „institucí“/„instituce“ nahrazuje slovy „dotčeným subjektem“ / „dotčeného subjektu“ a slovo „její“ se nahrazuje slovem „jeho“;

ii) ve třetím pododstavci se slova „dotčenou instituci“ nahrazuje slovy „dotčený subjekt“;

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud opatření navržená dotčeným subjektem účinně omezují nebo odstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, přijme výbor rozhodnutí po konzultaci s ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem a v příslušných případech s určeným makroobezřetnostním orgánem. V tomto rozhodnutí se uvede, že navrhovaná opatření účinně omezují nebo odstraňují překážky způsobilosti k řešení krize, a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize se uloží povinnost požadovat, aby instituce, mateřský podnik nebo kterýkoli dceřiný podnik dotčené skupiny navrhovaná opatření provedly.“

6) Článek 10a se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Nachází-li se subjekt v situaci, kdy splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v článcích 12d a 12e tohoto nařízení, při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, má výbor v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku pravomoc vydat vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize pokyn subjektu zakázat, aby rozdělil vyšší než nejvyšší rozdělitelnou částku související s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (M-MDA), vypočtenou v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, na základě některého z těchto postupů:“;

b) doplňuje se nový odstavec 7, který zní:

„7. Pokud se na subjekt nevztahuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv na stejném základě, na jakém je povinen plnit požadavky uvedené v článcích 12d a 12e, použije výbor odstavce 1 až 6 tohoto článku na základě odhadu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118*. Použije se čl. 128 čtvrtý pododstavec směrnice 2013/36/EU.

Výbor zahrne odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv uvedený v prvním pododstavci do rozhodnutí o určení požadavků uvedených v článcích 12d a 12e tohoto nařízení. Subjekt zveřejní odhadovaný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv spolu s informacemi uvedenými v čl. 45i odst. 3 směrnice 2014/59/EU.

---

* Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již

mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují (Úř. věst. L 241, 8.7.2021, s. 1).“

7) V článku 12 se doplňuje nový odstavec 8, který zní:

„8. Výbor odpovídá za udělování svolení podle čl. 77 odst. 2 a článku 78a nařízení (EU) č. 575/2013 subjektům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku. Výbor své rozhodnutí sdělí dotčenému subjektu.“

8) V článku 12a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby subjekty uvedené v čl. 12 odst. 1 a 3 trvale splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, vyžaduje-li to a stanoví-li to výbor v souladu s tímto článkem a články 12b až 12i.“

9) Článek 12c se mění takto:

a) v odstavcích 4 a 5 se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;

b) v odstavci 7 se v návětí slova „odstavce 3“ / „odstavci 3“ nahrazují slovy „odstavce 4“ / „odstavci 4“ a slovo „G-SVI“ se nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;

c) odstavec 8 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjekty G-SVI“;

ii) ve druhém pododstavci se v písmeni c) slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „subjektem G-SVI“;

d) doplňuje se nový odstavec 10, který zní:

„10. Výbor může subjektům řešícím krizi povolit, aby splnily požadavky uvedené v odstavcích 4, 5 a 7 s použitím kapitálu nebo závazků uvedených v odstavcích 1 a 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) pro subjekty, které jsou subjekty G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na něž se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5, výbor nesnížil požadavek uvedený v odstavci 4 tohoto článku podle prvního pododstavce uvedeného odstavce;

b) závazky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které nesplňují podmínku uvedenou v čl. 72b odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, splňují podmínky stanovené v čl. 72b odst. 4 písm. b) až e) uvedeného nařízení.“

10) V čl. 12d odst. 3 osmém pododstavci a odst. 6 osmém pododstavci se slova „zásadních hospodářských funkcí“ nahrazují slovy „zásadních funkcí“.

11) Vkládá se nový článek 12da, který zní:

„Článek 12da

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro strategie převodu vedoucí k odchodu z trhu

1. Při uplatňování článku 12d na subjekt řešící krizi, jehož upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá především použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce a jeho odchod z trhu, stanoví v příslušných případech výbor rekapitalizační částku uvedenou v čl. 12d odst. 3 přiměřeně na základě těchto kritérií:

a) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu subjektu řešícího krizi a hloubky trhu, na kterém subjekt řešící krizi působí;

b) akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků, které mají být převedeny na příjemce, jak je uvedeno v plánu řešení krize, s přihlédnutím k:

   i) hlavním liniím podnikání a zásadním funkcím subjektu řešícího krizi;

   ii) závazkům vyloučeným z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 27 odst. 3;

   iii) zárukám uvedeným v článcích 73 až 80 směrnice 2014/59/EU;

c) očekávané hodnoty a prodejnosti akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků subjektu řešícího krizi uvedených v písmeni b) s přihlédnutím ke:

   i) všem závažným překážkám bránícím způsobilosti k řešení krize, které orgán příslušný k řešení krize zjistil a které přímo souvisejí s použitím nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce;

   ii) ztrátám plynoucím z aktiv, práv nebo závazků ponechaných ve zbytkové části instituce;

d) zda upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá převod akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných subjektem řešícím krizi nebo všech či části aktiv, práv a závazků subjektu řešícího krizi;

e) zda upřednostňovaná strategie řešení krize předpokládá použití nástroje oddělení aktiv.

2. Pokud plán řešení krize stanoví, že subjekt má být zlikvidován v běžném úpadkovém řízení nebo jiném rovnocenném vnitrostátním řízení, a předpokládá použití systému pojištění vkladů podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU, zohlední výbor při provádění posouzení uvedeného v čl. 12d odst. 2a druhém pododstavci tohoto nařízení rovněž odstavec 1 tohoto článku.

3. Výsledkem použití odstavce 1 nesmí být částka vyšší než částka vyplývající z použití čl. 12d odst. 3.“

12) V čl. 12e odst. 1 se slova „G-SVI nebo součástí G-SVI“ nahrazují slovy „subjektem G-SVI“.

13) Článek 12g se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

   i) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

      „Výbor se po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB může rozhodnout uplatnit požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 2 písm. b) a na finanční instituci uvedenou v čl. 2 písm. c), které jsou dceřiným podnikem subjektu řešícího krizi, avšak nejsou samy subjektem řešícím krizi.“;

   ii) ve třetím pododstavci se slova „prvního pododstavce“ nahrazují slovy „prvního a druhého pododstavce“;

b) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Pokud v souladu s globální strategií řešení krize nejsou dceřiné podniky usazené v Unii nebo mateřský podnik v Unii a jeho dceřiné instituce subjekty řešícími krizi a členové evropského kolegia k řešení krize, pokud bylo zřízeno podle článku 89 směrnice 2014/59/EU, s touto strategií souhlasí, splní dceřiné podniky usazené v Unii nebo na konsolidovaném základě mateřský podnik v Unii požadavek čl. 12a odst. 1 tím, že vydají nástroje uvedené v odst. 2 písm. a) a b) tohoto článku kterémukoli z těchto subjektů:

a) svému nejvyššímu mateřskému podniku usazenému ve třetí zemi;

b) dceřiným podnikům tohoto nejvyššího mateřského podniku, které jsou usazeny v téže třetí zemi;

c) jiným subjektům za podmínek stanovených v odst. 2 písm. a) bodě i) a písm. b) bodě ii) tohoto článku.“

14) Článek 12k se mění takto:

a) v odst. 1 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Odchylně od čl. 12a odst. 1 výbor stanoví vhodná přechodná období pro to, aby subjekty splnily požadavky podle článků 12f nebo 12g nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7.“;

b) v odst. 3 písm. a) se slova „výbor nebo vnitrostátní orgán příslušný pro řešení krize“ nahrazují slovem „výbor“;

c) v odstavci 4 se slovo „G-SVI“ nahrazuje slovy „G-SVI nebo mimounijní G-SVI“;

d) v odstavcích 5 a 6 se slova „výbor nebo vnitrostátní orgán příslušný pro řešení krize “ nahrazují slovem „výbor“.

15) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Opatření včasného zásahu

1. ECB může přijmout opatření včasného zásahu, pokud subjekt uvedený v čl. 7 odst. 2 písm. a) splňuje některou z následujících podmínek:

a) subjekt splňuje podmínky uvedené v článku 102 směrnice 2013/36/EU nebo v čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 a platí kterákoli z následujících podmínek:

i) subjekt nepřijal nápravná opatření požadovaná ze strany ECB, včetně opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 nebo článku 49 směrnice (EU) 2019/2034;

ii) ECB má za to, že jiná nápravná opatření než opatření včasného zásahu nejsou k řešení daných problémů dostatečná, mimo jiné z důvodu rychlého a významného zhoršení finanční situace subjektu;

b) subjekt porušuje nebo v období dvanácti měsíců od posouzení ECB pravděpodobně poruší požadavky stanovené v hlavě II směrnice 2014/65/EU, v článcích 3 až 7, 14 až 17 nebo 24, 25 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014 nebo v článcích 12f nebo 12g tohoto nařízení.

ECB může rozhodnout o tom, že podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) je splněna, aniž by předtím přijala jiná nápravná opatření, včetně výkonu pravomocí uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU nebo v čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013.

2. Pro účely odstavce 1 se opatřeními včasného zásahu rozumí:

a) požadavek, aby vedoucí orgán subjektu provedl kterékoli z těchto opatření:

   i) zavést jeden nebo více mechanismů nebo opatření uvedených v ozdravném plánu;

   ii) aktualizovat ozdravný plán v souladu s čl. 5 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, pokud se okolnosti, které vedly k včasnému zásahu, liší od předpokladů uvedených v původním ozdravném plánu, a ve stanovené lhůtě zavést jeden nebo více mechanismů nebo opatření uvedených v aktualizovaném ozdravném plánu;

b) požadavek, aby vedoucí orgán subjektu svolal valnou hromadu akcionářů subjektu – nebo pokud tak vedoucí orgán neučiní, lze tuto valnou hromadu svolat přímo –, přičemž v obou případech je třeba stanovit pořad jednání a požadovat, aby akcionáři projednali přijetí určitých rozhodnutí;

c) požadavek, aby vedoucí orgán subjektu v souladu s případným ozdravným plánem vypracoval plán pro jednání o restrukturalizaci dluhu s některými nebo všemi věřiteli daného subjektu;

d) požadavek na změnu právní struktury instituce;

e) požadavek na odvolání nebo nahrazení vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu subjektu jako celku nebo ve vztahu k jednotlivým osobám v souladu s článkem 13a;

f) jmenování jednoho nebo více dočasných správců subjektu v souladu s článkem 13b.

3. ECB zvolí vhodná opatření včasného zásahu na základě toho, co je přiměřené sledovaným cílům, přičemž kromě jiných důležitých informací zohlední závažnost porušení nebo pravděpodobného porušení požadavků a rychlost zhoršování finanční situace subjektu.

4. Pro každé z opatření uvedených v odstavci 2 stanoví ECB lhůtu, která je k dokončení tohoto opatření přiměřená a která ECB umožní vyhodnotit jeho účinnost.

5. Pokud jsou součástí skupiny subjekty usazené v zúčastněných členských státech, jakož i v nezúčastněných členských státech, zastupuje ECB vnitrostátní příslušné orgány ze zúčastněných členských států pro účely konzultací a spolupráce s nezúčastněnými členskými státy podle článku 30 směrnice 2014/59/EU.

Pokud jsou součástí skupiny subjekty usazené v zúčastněných členských státech a dceřiné podniky usazené nebo významné pobočky nacházející se v nezúčastněných členských státech, informuje ECB příslušné orgány nebo případně orgány příslušné k řešení krize z nezúčastněných členských států o rozhodnutích nebo opatřeních důležitých z hlediska skupiny, která jsou uvedena v článcích 13 až 13c.“

16) Vkládají se nové články 13a, 13b a 13c, které znějí:

„Článek 13a

Nahrazení vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu

Pro účely čl. 13 odst. 2 písm. e) jsou nové vrcholné vedení nebo vedoucí orgán nebo jednotliví členové těchto orgánů jmenováni v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem a podléhají schválení ECB.

Článek 13b

Dočasný správce

1. Pro účely čl. 13 odst. 2 písm. f) může ECB úměrně daným okolnostem jmenovat jakéhokoli dočasného správce, aby:

a) dočasně nahradil vedoucí orgán subjektu, nebo

b) dočasně spolupracoval s vedoucím orgánem subjektu.

ECB při jmenování dočasného správce upřesní svůj výběr podle písmene a) nebo b).

Pro účely prvního pododstavce písm. b) ECB při jmenování dočasného správce dále upřesní jeho úlohu, povinnosti a pravomoci a veškeré požadavky na to, aby vedoucí orgán subjektu před přijetím konkrétních rozhodnutí nebo opatření konzultoval dočasného správce nebo získal jeho souhlas.

ECB zveřejní jmenování každého dočasného správce, s výjimkou případů, kdy dočasný správce nemá pravomoc zastupovat subjekt.

Každý dočasný správce splňuje požadavky stanovené v čl. 91 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2013/36/EU. Nedílnou součástí rozhodnutí o jmenování dočasného správce je posouzení ECB, zda dočasný správce tyto požadavky splňuje.

2. ECB při jmenování určí úměrně daným okolnostem pravomoci dočasného správce. Tyto pravomoci mohou zahrnovat některé nebo veškeré pravomoci vedoucího orgánu subjektu podle stanov subjektu a podle vnitrostátního práva, včetně pravomoci vykonávat některé nebo veškeré administrativní funkce vedoucího orgánu subjektu. Pravomoci dočasného správce ve vztahu k subjektu jsou v souladu s platným právem obchodních společností.

3. ECB při jmenování určí úlohu a funkce dočasného správce. Tato úloha a funkce mohou zahrnovat všechny následující činnosti:

a) zjištění finanční situace subjektu;

b) řízení činnosti nebo části činnosti subjektu za účelem zachování nebo obnovení jeho finanční situace;

c) přijetí opatření k obnovení řádného a obezřetného řízení činnosti subjektu.

ECB při jmenování určí veškeré meze úlohy a funkcí dočasného správce.

4. ECB má výlučnou pravomoc jmenovat a odvolávat každého dočasného správce. ECB může odvolat dočasného správce kdykoli a z jakéhokoli důvodu. ECB může kdykoli měnit podmínky jmenování dočasného správce, s výhradou tohoto článku.

5. ECB může vyžadovat, aby některé úkony dočasného správce podléhaly předchozímu souhlasu ECB. ECB stanoví veškeré takové požadavky v okamžiku jmenování dočasného správce nebo v okamžiku jakékoli změny podmínek jmenování dočasného správce.

Dočasný správce smí v každém případě vykonávat pravomoc svolat valnou hromadu akcionářů subjektu a stanovit její pořad jednání pouze s předchozím souhlasem ECB.

6. Na žádost ECB vypracovává dočasný správce v odstupech stanovených ECB a v každém případě na konci svého mandátu zprávy o finanční situaci subjektu a o krocích uskutečněných během doby, po kterou je jmenován.

7. Dočasný správce je jmenován na dobu nejvýše jednoho roku. Tuto dobu lze ve výjimečných případech prodloužit, jestliže jsou i nadále splněny podmínky pro jmenování dočasného správce. ECB stanoví tyto podmínky a případné prodloužení doby, po kterou je dočasný správce jmenován, odůvodní akcionářům.

8. S výhradou tohoto článku nejsou jmenováním dočasného správce dotčena práva akcionářů stanovená unijním nebo vnitrostátním právem obchodních společností.

9. Dočasný správce jmenovaný v souladu s odstavci 1 až 8 tohoto článku není považován za stínového ředitele ani za skutečného ředitele podle vnitrostátního práva.

Článek 13c

Příprava na řešení krize

1. V případě subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 2 a subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5, jsou-li splněny podmínky pro použití těchto ustanovení, ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány neprodleně oznámí výboru kteroukoli z těchto skutečností:

a) kterékoli z opatření uvedených v čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 nebo čl. 104 odst. 1 směrnice 2013/36/EU, jejichž přijetí po subjektu nebo skupině vyžadují;

b) pokud činnost dohledu prokáže, že jsou ve vztahu k subjektu nebo skupině splněny podmínky stanovené v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení nebo čl. 27 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, posouzení, že jsou tyto podmínky splněny, bez ohledu na případné opatření včasného zásahu;

c) uplatnění některého z opatření včasného zásahu uvedených v článku 13 tohoto nařízení nebo článku 27 směrnice 2014/59/EU.

Výbor informuje Komisi o oznámení, které obdržel podle prvního pododstavce.

ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán ve spolupráci s výborem pečlivě sleduje situaci subjektů a skupin uvedených v prvním pododstavci a to, zda dodržují opatření uvedená v prvním pododstavci písm. a), jejichž cílem je řešit zhoršení situace těchto subjektů a skupin, a opatření včasného zásahu uvedená v prvním pododstavci písm. c).

2. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán neprodleně podají oznámení výboru, pokud se domnívají, že existuje významné riziko, že by se ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 7 odst. 2 nebo subjektu uvedenému v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5 uplatnila jedna nebo více okolností uvedených v čl. 18 odst. 4, jsou-li splněny podmínky pro použití těchto ustanovení. Toto oznámení obsahuje:

a) důvody oznámení;

b) přehled opatření, která by v přiměřené lhůtě zabránila selhání subjektu, jejich očekávaný dopad na subjekt, pokud jde o okolnosti uvedené v čl. 18 odst. 4, a očekávanou lhůtu pro provedení těchto opatření.

Po obdržení oznámení uvedeného v prvním pododstavci výbor v úzké spolupráci s ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem posoudí, co představuje

přiměřenou lhůtu pro účely posouzení podmínky uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b), přičemž zohlední rychlost zhoršování situace subjektu, potřebu účinně provádět strategii řešení krize a další relevantní skutečnosti. Výbor toto posouzení co nejdříve předloží ECB nebo relevantnímu vnitrostátnímu příslušnému orgánu.

Po oznámení uvedeném v prvním pododstavci ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán a výbor sledují v úzké spolupráci situaci subjektu, provádění veškerých příslušných opatření v předpokládané lhůtě a další relevantní vývoj. Za tímto účelem se výbor a ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán pravidelně scházejí, přičemž četnost těchto schůzek stanoví výbor s ohledem na okolnosti případu. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán a výbor si neprodleně poskytují veškeré relevantní informace.

Výbor oznámí Komisi veškeré informace, které obdržel podle prvního pododstavce.

3. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán poskytne výboru veškeré informace, o které výbor požádá a které jsou nezbytné pro všechny níže uvedené činnosti:

a) aktualizaci plánu řešení krize a přípravu na možné řešení krize subjektu uvedeného v čl. 7 odst. 2 nebo subjektu uvedeného v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro použití těchto ustanovení;

b) provedení ocenění podle čl. 20 odst. 1 až 15.

Pokud ECB nebo vnitrostátní příslušné orgány tyto informace ještě nemají k dispozici, výbor s ECB a těmito vnitrostátními příslušnými orgány spolupracují a koordinují své kroky s cílem tyto informace získat. Za tímto účelem mají ECB a vnitrostátní příslušné orgány pravomoc po subjektu požadovat, aby tyto informace poskytl, a to i prostřednictvím kontrol na místě, a poskytnout tyto informace výboru.

4. Výbor má pravomoc uvádět subjekt uvedený v čl. 7 odst. 2 nebo subjekt uvedený v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5 na trh pro potenciální kupující nebo učinit opatření pro jeho uvedení na trh, pokud jsou splněny podmínky pro použití těchto ustanovení, nebo požadovat, aby tak učinil subjekt, a to pro následující účely:

a) k přípravě na řešení krize tohoto subjektu s výhradou podmínek stanovených v čl. 39 odst. 2 směrnice 2014/59/EU a požadavků na profesní tajemství stanovených v článku 88 tohoto nařízení;

b) k poskytnutí informací pro účely posouzení výboru ohledně podmínky uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

5. Pro účely odstavce 4 má výbor pravomoc:

a) požádat dotčený subjekt, aby zavedl digitální platformu pro sdílení informací, které jsou nezbytné pro uvedení tohoto subjektu na trh, s potenciálními kupujícími nebo s poradci a odhadci zajištěnými výborem;

b) požádat relevantní vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, aby vypracoval předběžný program řešení krize pro dotčený subjekt.

6. Zjištění, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení nebo v čl. 27 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, a předchozí přijetí opatření včasného zásahu nejsou nezbytnými podmínkami pro to, aby se výbor mohl připravit na řešení krize subjektu nebo aby mohl vykonávat pravomoci uvedené v odstavcích 4 a 5 tohoto článku.

7. Výbor neprodleně informuje Komisi, ECB, relevantní vnitrostátní příslušné orgány a relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize o veškerých přijatých opatřeních podle odstavců 4 a 5.

8. ECB, vnitrostátní příslušné orgány, výbor a relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize úzce spolupracují:

a) při rozhodování o přijetí opatření uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), jejichž cílem je řešit zhoršení situace subjektu a skupiny, a opatření uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. c);

b) při rozhodování o přijetí kteréhokoli z opatření uvedených v odstavcích 4 a 5;

c) při provádění opatření uvedených v písmenech a) a b) tohoto pododstavce.

ECB, vnitrostátní příslušné orgány, výbor a relevantní vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby tato opatření a kroky byly konzistentní, koordinované a účinné.“

17) V čl. 14 odst. 2 se písmena c) a d) nahrazují tímto:

„c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu, zejména pokud je poskytována z rozpočtu členského státu;

d) chránit vkladatele a zároveň minimalizovat ztráty systémů pojištění vkladů a chránit investory, na něž se vztahuje směrnice 97/9/ES;“.

18) V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Výbor přijme opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku uvedenému v čl. 2 písm. b), pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1.

Pro tyto účely se mateřský podnik uvedený v čl. 2 písm. b) považuje za podnik v selhání nebo podnik, jehož selhání je pravděpodobné, v kterékoli z těchto situací:

a) mateřský podnik splňuje jednu nebo více podmínek stanovených v čl. 18 odst. 4 písm. b), c) nebo d);

b) mateřský podnik závažným způsobem porušuje příslušné požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 nebo ve vnitrostátních předpisech, kterými se provádí směrnice 2013/36/EU ve vnitrostátním právu, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že mateřský podnik v blízké budoucnosti tyto požadavky závažným způsobem poruší.“

19) Článek 18 se mění takto:

a) odstavce 1, 1a, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Výbor přijme program řešení krize podle odstavce 6 ve vztahu k subjektům uvedeným v čl. 7 odst. 2 a subjektům uvedeným v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění těchto ustanovení, pouze za předpokladu, že na svém výkonném zasedání po obdržení sdělení podle druhého pododstavce nebo z vlastního podnětu dospěje k závěru, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) subjekt je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné;

b) s ohledem na časové možnosti, potřebu účinně provést strategii řešení krize a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání subjektu v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní

opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, opatření orgánů dohledu, opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle čl. 21 odst. 1, jež byla přijata ve vztahu k subjektu;

c) opatření k řešení krize jsou nezbytná ve veřejném zájmu podle odstavce 5.

Posouzení podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) provede ECB u subjektů uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. a) nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán u subjektů uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. b), čl. 7 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5 po konzultaci s výborem. Výbor může na svém výkonném zasedání provést toto posouzení až poté, co informuje ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán o svém záměru toto posouzení provést, a pouze v případě, že ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán do tří kalendářních dnů od obdržení této informace neprovedou toto posouzení samy. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán neprodleně poskytnou výboru veškeré relevantní informace, které si výbor vyžádá pro účely posouzení, a to předtím, než je výbor informuje o svém záměru provést posouzení podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a), nebo poté, co je o něm informuje.

Pokud ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán dospějí k závěru, že podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. a) je ve vztahu k subjektu uvedenému v prvním pododstavci splněna, bezodkladně tento závěr sdělí Komisi a výboru.

Posouzení splnění podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. b) provede výbor na svém výkonném zasedání a v úzké spolupráci s ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán bezodkladně poskytnou výboru všechny relevantní informace, o které výbor za účelem svého posouzení požádá. ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán mohou rovněž informovat výbor o tom, že považují podmínku uvedenou v prvním pododstavci písm. b) za splněnou.

1a. Výbor může přijmout program řešení krize podle odstavce 1 ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem úvěrovým institucím trvale přidruženým k ústřednímu subjektu, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, pokud ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu nebo skupina řešící krizi, jíž jsou součástí, splňují jako celek podmínky stanovené v odst. 1 prvním pododstavci.

2. Aniž jsou dotčeny případy, kdy se ECB rozhodne vykonávat úkoly v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 přímo, pokud výbor obdrží sdělení podle odstavce 1 ve vztahu k subjektu nebo skupině podle čl. 7 odst. 3, uvědomí o svém posouzení uvedeném v odst. 1 čtvrtém pododstavci bezodkladně ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán.

3. Předchozí přijetí opatření podle článku 16 nařízení (EU) č. 1024/2013, článku 27 směrnice 2014/59/EU, článku 13 tohoto nařízení nebo článku 104 směrnice 2013/36/EU není podmínkou pro přijetí opatření k řešení krize.“;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy je tato podpora poskytována v jedné z podob uvedených v čl. 18a odst. 1“;

ii) druhý a třetí pododstavec se zrušují;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pro účely odst. 1 písm. c) se opatření k řešení krize považuje za opatření ve veřejném zájmu, pokud je toto opatření nezbytné pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v článku 14, je ve vztahu k uvedeným účelům přiměřené a likvidací instituce v běžném úpadkovém řízení by uvedených účelů účinněji dosaženo nebylo.

Při provádění posouzení uvedeného v prvním pododstavci výbor na základě informací, které má k dispozici v okamžiku posuzování, zváží a porovná veškerou mimořádnou veřejnou finanční podporu, která by měla být podle důvodného očekávání subjektu poskytnuta, a to jak v případě řešení krize, tak v případě likvidace v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.“;

d) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise do 24 hodin od předání programu řešení krize výborem tento program potvrdí nebo proti němu vznese námitku, a to buď s ohledem na diskreční aspekty programu řešení krize v případech, které nejsou zahrnuty v třetím pododstavci tohoto odstavce, nebo s ohledem na navrhované použití státní podpory nebo podpory z fondu, která není považována za slučitelnou s vnitřním trhem.“;

e) doplňuje se nový odstavec 11, který zní:

„11. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) a b), může výbor pověřit vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize výkonem pravomocí podle vnitrostátního práva, kterým se provádí článek 33a směrnice 2014/59/EU, v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátním právu. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru v souladu s článkem 29.“

20) Vkládá se nový článek 18a, který zní:

„Článek 18a

Mimořádná veřejná finanční podpora

1. Mimořádnou veřejnou finanční podporu mimo opatření k řešení krize lze subjektu uvedenému v článku 2 poskytnout pouze v jednom z těchto případů a za předpokladu, že mimořádná veřejná finanční podpora splňuje podmínky a požadavky stanovené rámcem státní podpory Unie:

a) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora v zájmu nápravy závažného narušení hospodářství členského státu nebo zachování finanční stability některou z těchto podob:

i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;

ii) státní záruka za nově vydané závazky;

iii) získání kapitálových nástrojů jiných než nástrojů kmenového kapitálu tier 1 nebo jiných kapitálových nástrojů nebo použití opatření na záchranu znehodnocených aktiv při cenách, době trvání a za podmínek,

které dotčené instituci nebo subjektu neposkytují neoprávněnou výhodu, pokud v době poskytnutí veřejné podpory nenastane žádná z okolností uvedených v čl. 18 odst. 4 písm. a), b) nebo c) nebo v čl. 21 odst. 1;

b) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu zásahu systému pojištění vkladů s cílem zachovat finanční zdraví a dlouhodobou životaschopnost úvěrové instituce v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 11a a 11b směrnice 2014/49/EU, za předpokladu, že nenastane žádná z okolností uvedených v čl. 18 odst. 4;

c) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu zásahu systému pojištění vkladů v souvislosti s likvidací instituce podle článku 32b směrnice 2014/59/EU a v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU;

d) pokud má mimořádná veřejná finanční podpora podobu státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU poskytnuté v souvislosti s likvidací instituce nebo subjektu podle článku 32b směrnice 2014/59/EU, s výjimkou podpory poskytnuté systémem pojištění vkladů podle čl. 11 odst. 5 směrnice 2014/49/EU.

2. Podpůrná opatření uvedená v odst. 1 písm. a) splňují všechny tyto podmínky:

a) opatření jsou omezena na solventní subjekty, jak potvrdila ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán;

b) opatření mají preventivní a dočasnou povahu a jsou založena na předem stanovené strategii ukončení schválené ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem, včetně jasně stanoveného data ukončení, data prodeje nebo splátkového kalendáře pro kterékoli z poskytnutých opatření;

c) opatření jsou přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení nebo z hlediska zachování finanční stability;

d) opatření se nepoužívají ke kompenzaci ztrát, které subjektu vznikly nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti vzniknou.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se má za to, že subjekt je solventní, pokud ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán dospějí k závěru, že nedošlo nebo v následujících dvanácti měsících pravděpodobně nedojde k porušení žádného z požadavků uvedených v čl. 92 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, článku 104a směrnice 2013/36/EU, čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2019/2033, článku 40 směrnice (EU) 2019/2034 nebo příslušných použitelných požadavků podle vnitrostátního práva nebo práva Unie.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) vyčíslí relevantní příslušný orgán ztráty, které subjektu vznikly nebo pravděpodobně vzniknou. Toto vyčíslení vychází přinejmenším z rozvahy instituce, pokud je rozvaha v souladu s platnými účetními pravidly a standardy, což potvrdil nezávislý externí auditor, a – jsou-li k dispozici – z přezkumů kvality aktiv provedených ECB, orgánem EBA nebo vnitrostátními orgány nebo v příslušných případech z kontrol na místě provedených ECB nebo relevantním vnitrostátním příslušným orgánem.

Podpůrná opatření uvedená v odst. 1 písm. a) bodě iii) jsou omezena na opatření, která ECB nebo vnitrostátní příslušný orgán vyhodnotily jako nezbytná k udržení platební schopnosti subjektu tím, že řeší jeho nedostatek kapitálu zjištěný v nepříznivém scénáři vnitrostátních nebo unijních zátěžových testů nebo zátěžových

testů v rámci jednotného mechanismu dohledu nebo podobných úkonů, které provádí ECB, orgán EBA nebo vnitrostátní orgány a v příslušných případech potvrzuje ECB nebo relevantní příslušný orgán.

Odchylně od odst. 1 písm. a) bodu iii) je získání nástrojů kmenového kapitálu tier 1 výjimečně povoleno, pokud je povaha zjištěného nedostatku taková, že získání jakýchkoli dalších kapitálových nástrojů nebo jiných kapitálových nástrojů by dotčenému subjektu neumožnilo řešit jeho nedostatek kapitálu zjištěný v nepříznivém scénáři v příslušném zátěžovém testu nebo podobném úkonu. Objem získaných nástrojů kmenového kapitálu tier 1 nesmí překročit 2 % celkové výše rizikové expozice dotčené instituce nebo subjektu vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

V případě, že některé z podpůrných opatření uvedených v odst. 1 písm. a) není umořeno, splaceno nebo jinak ukončeno v souladu s podmínkami strategie ukončení stanovené v době poskytnutí takového opatření, ECB nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán konstatují, že podmínka stanovená v čl. 18 odst. 1 písm. a) je ve vztahu k instituci nebo subjektu, kterým byla tato podpůrná opatření poskytnuta, splněna, a sdělí toto posouzení Komisi a výboru v souladu s čl. 18 odst. 1 třetím pododstavcem.“

21) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud opatření k řešení krize zahrnují poskytnutí státní podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo podpory z fondu podle odstavce 3 tohoto článku, nevstoupí program řešení krize podle čl. 18 odst. 6 tohoto nařízení v platnost, dokud Komise nepřijme kladné nebo podmíněné rozhodnutí nebo rozhodnutí o tom, že nemá námitky, pokud jde o slučitelnost využití takové podpory s vnitřním trhem. Komise přijme rozhodnutí ohledně slučitelnosti využití státní podpory nebo podpory z fondu s vnitřním trhem nejpozději v okamžiku, kdy potvrdí program řešení krize nebo proti němu vznese námitku podle čl. 18 odst. 7 druhého pododstavce, nebo v okamžiku, kdy uplyne lhůta 24 hodin uvedená v čl. 18 odst. 7 pátém pododstavci, podle toho, co nastane dříve.

Při plnění úkolů, které jim svěřuje článek 18 tohoto nařízení, zavedou orgány Unie strukturální opatření, která zajistí provozní nezávislost a zabrání střetu zájmů, který by mohl vzniknout mezi funkcemi pověřenými plněním těchto úkolů a jinými funkcemi, a v tomto ohledu vhodným způsobem zveřejní veškeré příslušné informace o své vnitřní organizaci.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Jakmile výbor usoudí, že může být nutné fond použít, obrátí se neprodleně neformální cestou a se zachováním důvěrnosti na Komisi za účelem projednání možného použití fondu, včetně právních a ekonomických aspektů souvisejících s jeho použitím. V okamžiku, kdy si je výbor dostatečně jistý, že plánovaný program řešení krize bude zahrnovat využití podpory z fondu, navrhované použití fondu formálně oznámí Komisi. Toto oznámení obsahuje veškeré informace, které Komise potřebuje k provedení posouzení podle tohoto odstavce a které má výbor k dispozici nebo které je oprávněn získat v souladu s tímto nařízením.

Po obdržení oznámení uvedeného v prvním pododstavci Komise posoudí, zda by použití fondu narušilo nebo mohlo narušit hospodářskou soutěže tím, že by natolik zvýhodňovalo příjemce nebo jakékoli jiné podniky, že pokud by to ovlivňovalo obchod mezi členskými státy, nebylo by to slučitelné s vnitřním trhem. Komise u používání fondu uplatňuje kritéria stanovená pro uplatňování pravidel státní podpory, jak jsou zakotvena v článku 107 Smlouvy o fungování EU. Výbor Komisi poskytne informace, které má k dispozici nebo které je oprávněn získat v souladu s tímto nařízením a které Komise považuje za nezbytné k provedení tohoto posouzení.

Při provádění posouzení se Komise řídí všemi příslušnými nařízeními přijatými podle článku 109 Smlouvy o fungování EU, všemi souvisejícími a příslušnými sděleními a pokyny Komise a všemi opatřeními, která Komise přijala v rámci uplatňování pravidel Smluv týkajících se státní podpory a která jsou platná v době, kdy má být posouzení provedeno. Tato opatření se použijí, jako by odkazy na členský stát odpovědný za oznámení podpory byly odkazy na výbor, se všemi dalšími nezbytnými úpravami.

Komise rozhodne o tom, zda je použití fondu slučitelné s vnitřním trhem, a toto rozhodnutí určí výboru a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize v dotčeném členském státě nebo členských státech. Uvedené rozhodnutí může obsahovat podmínky, závazky nebo přísliby ve vztahu k příjemci a zohledňuje potřebu včasného provedení opatření k řešení krize výborem.

Rozhodnutí může rovněž výboru, vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize v dotčeném zúčastněném členském státě nebo zúčastněných členských státech nebo příjemci uložit povinnosti, aby bylo možné sledovat jeho dodržování. Tyto povinnosti mohou zahrnovat požadavek na jmenování svěřenského správce nebo jiné nezávislé osoby, která má být při sledování nápomocna. Svěřenský správce nebo jiná nezávislá osoba může plnit funkce stanovené v rozhodnutí Komise.

Veškerá rozhodnutí podle tohoto odstavce se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Komise může vydat záporné rozhodnutí určené výboru, pokud zjistí, že by navržené použití fondu nebylo slučitelné s vnitřním trhem a nelze je uskutečnit způsobem, který navrhuje výbor. Po obdržení tohoto rozhodnutí výbor program řešení krize přehodnotí a vypracuje jeho revidovanou verzi.“;

c) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Odchylně od odstavce 3 může Rada na žádost členského státu nebo výboru do sedmi dnů od podání žádosti jednomyslně rozhodnout o tom, že použití fondu je považováno za slučitelné s vnitřním trhem, odůvodňují-li takové rozhodnutí mimořádné okolnosti. Ve věcech, v nichž Rada nerozhodne v této lhůtě sedmi dnů, rozhoduje Komise.“

22) Článek 20 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Před určením, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s čl. 21 odst. 1, výbor zajistí, aby osoba, která je nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně výboru a vnitrostátního orgánu

příslušného k řešení krize, a na dotčeném subjektu provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2.“;

b) vkládá se nový odstavec 8a, který zní:

„8a. Je-li to nezbytné pro přijetí rozhodnutí podle odst. 5 písm. c) a d), doplní odhadce informace uvedené v odst. 7 písm. c) o odhad hodnoty podrozvahových aktiv a závazků, včetně podmíněných závazků a aktiv.“;

c) v odstavci 18 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) při určování ztrát, které by systému pojištění vkladů vznikly, pokud by instituce byla zlikvidována v běžném úpadkovém řízení, použije kritéria a metodiku uvedenou v článku 11e směrnice 2014/49/EU a v jakémkoli aktu v přenesené pravomoci přijatém podle uvedeného článku.“

23) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se mění takto:

– návětí se nahrazuje tímto:

„1. Výbor v rámci postupu podle článku 18 vykoná pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle odstavce 7a ve vztahu k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 2 a k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5, jsou-li splněny podmínky pro uplatnění těchto ustanovení, pouze pokud na svém výkonném zasedání po obdržení sdělení podle druhého pododstavce tohoto odstavce nebo z vlastního podnětu dospěje k závěru, že je splněna jedna nebo více těchto podmínek:“;

– písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) subjekt nebo skupina vyžadují mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případů, kdy je tato podpora poskytována v jedné z podob uvedených v čl. 18a odst. 1.“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Posouzení podmínek uvedených v prvním pododstavci písm. a) až d) provede ECB v případě subjektů uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. a) nebo relevantní vnitrostátní příslušný orgán v případě subjektů uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. b), odst. 4 písm. b) a odst. 5 a výbor na svém výkonném zasedání v souladu s rozdělením úkolů postupem podle čl. 18 odst. 1 a 2.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti, potřebu účinně vykonat pravomoci k odpisu a konverzi nebo provést strategii řešení krize pro skupinu řešící krizi a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání daného subjektu nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila opatření jiná než opatření k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků

podle odstavce 7a, včetně alternativních opatření soukromého sektoru, opatření orgánů dohledu nebo opatření včasného zásahu.“;

d) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Pokud je splněna jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1 ve vztahu k subjektu podle uvedeného odstavce a pokud jsou splněny i podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 ve vztahu k uvedenému subjektu nebo subjektu náležejícímu do téže skupiny, použije se postup stanovený v čl. 18 odst. 6, 7 a 8.“

24) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Fond může poskytnout příspěvek podle odstavce 6 pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) akcionáři, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů snížením, odpisem nebo konverzí podle čl. 48 odst. 1 směrnice 2014/59/EU a čl. 21 odst. 10 tohoto nařízení a v příslušných případech systém pojištění vkladů podle článku 79 tohoto nařízení a článku 109 směrnice 2014/59/EU přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění provedeného v souladu s čl. 20 odst. 1 až 15;

b) příspěvek fondu není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění v souladu s čl. 20 odst. 1 až 15.“;

b) odstavce 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Fond může poskytnout příspěvek ze zdrojů, které byly získány prostřednictvím příspěvků předem podle článku 70 a které dosud nebyly použity, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) fond poskytl příspěvek podle odstavce 6 a byl dosažen 5% limit uvedený v odst. 7 písm. b);

b) všechny závazky řazené na nižší pozici než vklady, které nejsou vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle odstavců 3 a 5, byly plně odepsány nebo konvertovány.

10. Za mimořádných okolností může výbor jako alternativu nebo doplněk k příspěvku z fondu uvedenému v odstavci 9, jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 9, požádat o další financování z alternativních zdrojů financování.“;

c) v odstavci 13 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Posouzením uvedeným v prvním pododstavci se stanoví částka, v níž musí být závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů odepsány nebo konvertovány:

a) aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce v režimu řešení krize nebo v příslušných případech stanovil poměr překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu fondem podle čl. 76 odst. 1 písm. d);

b) aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v instituci v režimu řešení krize nebo překlenovací instituci, a to s ohledem na potřebu pokrýt podmíněné závazky, a instituce v režimu řešení krize tak mohla alespoň po dobu jednoho roku nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU.“

25) Článek 30 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Povinnosti spolupráce a výměna informací“;

b) vkládají se nové odstavce 2a, 2b a 2c, které znějí:

„2a. Výbor, Evropská rada pro systémová rizika (ESRB), orgán EBA, orgán ESMA a orgán EIOPA úzce spolupracují a vzájemně si poskytují veškeré informace nezbytné pro plnění svých úkolů.

2b. ECB a ostatní členové Evropského systému centrálních bank (dále jen „ESCB“) s výborem úzce spolupracují a poskytují mu veškeré informace nezbytné pro plnění jeho úkolů, včetně informací, které shromažďují v souladu se svým statutem. Na dotčené výměny informací se vztahuje čl. 88 odst. 6.

2c. Určené orgány uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 18 směrnice 2014/49/EU s výborem úzce spolupracují a poskytují mu veškeré informace nezbytné pro plnění jeho úkolů.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Výbor se snaží úzce spolupracovat s jakýmkoli nástrojem veřejné finanční pomoci včetně Evropského nástroje finanční stability (EFSF) a Evropského mechanismu stability (ESM), zejména za všech těchto okolností:

a) za mimořádných okolností uvedených v čl. 27 odst. 9, a pokud tento nástroj poskytl nebo pravděpodobně poskytne přímou či nepřímou finanční pomoc subjektům usazeným v zúčastněném členském státě;

b) pokud výbor smluvně zajistil pro fond finanční mechanismus podle článku 74.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Výbor v případě nutnosti uzavře s ECB a ostatními členy ESCB, vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a vnitrostátními příslušnými orgány memorandum o porozumění, v němž bude obecným způsobem uvedeno, jak budou spolupracovat podle odstavců 2, 2a, 2b a 4 tohoto článku a podle článku 74 druhého pododstavce při plnění svých úkolů podle práva Unie. Toto memorandum podléhá pravidelnému přezkumu a s výhradou požadavků profesního tajemství se zveřejňuje.“

26) Vkládá se nový článek 30a, který zní:

„Článek 30a

Informace uchovávané centralizovaným automatizovaným mechanismem

1. Orgány provozující centralizované automatizované mechanismy zřízené podle článku 32a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849** poskytnou

výboru na jeho žádost informace týkající se počtu klientů, pro které je subjekt uvedený v článku 2 jediným nebo hlavním bankovním partnerem.

2. Výbor si vyžádá informace uvedené v odstavci 1 pouze v jednotlivých případech a v případě, že je to nezbytné pro účely plnění jeho úkolů podle tohoto nařízení.

3. Výbor může informace získané podle prvního odstavce sdílet s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize v souvislosti s plněním jejich příslušných úkolů podle tohoto nařízení.

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“

27) V článku 31 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. V případě subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 2 a subjektů a skupin uvedených v čl. 7 odst. 4 písm. b) a čl. 7 odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro použití těchto ustanovení, vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize konzultují výbor před tím, než postupují podle článku 86 směrnice 2014/59/EU.“

28) V čl. 32 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud jsou součástí skupiny subjekty usazené v zúčastněných členských státech, jakož i v nezúčastněných členských státech nebo třetích zemích, zastupuje výbor, aniž je tím dotčeno jakékoli schválení Radou nebo Komisí vyžadované podle tohoto nařízení, vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize ze zúčastněných členských států pro účely konzultací a spolupráce s nezúčastněnými členskými státy nebo třetími zeměmi podle článků 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 a 88 až 92 směrnice 2014/59/EU.“

29) Článek 34 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Výbor může za plného využití veškerých informací, které již má ECB k dispozici, včetně informací shromážděných členy ESCB v souladu s jejich statutem, nebo veškerých informací, které mají k dispozici vnitrostátní příslušné orgány, ESRB, orgán EBA, orgán ESMA nebo orgán EIOPA, požadovat prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize nebo přímo – poté, co tyto orgány informoval – od následujících právnických nebo fyzických osob, aby mu poskytly veškeré informace nezbytné k plnění jeho úkolů v souladu s jím požadovaným postupem a v jím požadované formě:“;

b) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Výbor, ECB, členové ESCB, vnitrostátní příslušné orgány, ESRB, orgán EBA, orgán ESMA, orgán EIOPA a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize mohou vypracovat memoranda o porozumění upravující postup při výměně informací. Výměna informací mezi výborem, ECB a ostatními členy ESCB, vnitrostátními příslušnými orgány, ESRB, orgánem EBA, orgánem ESMA, orgánem EIOPA a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize se nepovažuje za porušení požadavků profesního tajemství.

6. Vnitrostátní příslušné orgány, ECB, členové ESCB, ESRB, orgán EBA, orgán ESMA, orgán EIOPA a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize spolupracují s výborem, aby ověřily, zda jsou některé nebo všechny požadované informace v době podání žádosti již k dispozici. Pokud jsou tyto informace k dispozici, poskytnou je vnitrostátní příslušné orgány, ECB a ostatní členové ESCB, ESRB, orgán EBA, orgán ESMA, orgán EIOPA nebo vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize výboru.“

30) V čl. 43 odst. 1 se vkládá nové písmeno aa), které zní:

„aa) místopředsedy jmenovaného v souladu s článkem 56;“.

31) V čl. 50 odst. 1 se písmeno n) nahrazuje tímto:

„n) na základě služebního řádu a pracovního řádu jmenuje účetního a interního auditora, kteří jsou při plnění svých povinností funkčně nezávislí;“.

32) Článek 53 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Při svých výkonných zasedáních se výbor skládá z předsedy, místopředsedy a čtyř členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b).“;

b) v odstavci 5 se slova „čl. 43 odst. 1 písm. a) a b)“ nahrazují slovy „čl. 43 odst. 1 písm. a), aa) a b)“.

33) V článku 55 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Při jednání o jednotlivém subjektu nebo skupině, které jsou usazeny pouze v jednom zúčastněném členském státě, nejsou-li všichni členové uvedení v čl. 53 odst. 1 a 3 schopni ve lhůtě stanovené předsedou dosáhnout společné dohody, přijmou rozhodnutí předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) prostou většinou hlasů.

2. Při jednání o přeshraniční skupině, nejsou-li všichni členové uvedení v čl. 53 odst. 1 a 4 schopni ve lhůtě stanovené předsedou dosáhnout společné dohody, přijmou rozhodnutí předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) prostou většinou hlasů.“

34) Článek 56 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) sestavení předběžného návrhu rozpočtu a návrhu rozpočtu výboru v souladu s článkem 61 a plnění rozpočtu výboru v souladu s článkem 63;“

b) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Funkční období předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) je pětileté. Toto období lze jednou prodloužit.

Osoba, která během dvou funkčních období vykonávala funkci předsedy, místopředsedy nebo člena uvedeného v čl. 43 odst. 1 písm. b), nemůže být jmenována do žádné z dalších dvou funkcí.“;

c) v odst. 6 prvním pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Komise může seřadit jména kandidátů zařazených do užšího seznamu tak, aby jejich pořadí odráželo Komisí provedené posouzení vhodnosti každého kandidáta s ohledem na kritéria uvedená v odstavci 4 tohoto článku.“;

d) vkládá se nový odstavec 6a, který zní:

„6a. Během období devíti měsíců před koncem prvního funkčního období předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b) Komise vyhodnotí výsledky dosažené během prvního funkčního období a na základě výsledků tohoto hodnocení rozhodne, zda předloží návrh na prodloužení funkčního období.

Rada na návrh Komise přijme prováděcí rozhodnutí o prodloužení funkčního období předsedy, místopředsedy a členů uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. b). Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.“;

e) v odstavci 7 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Předseda, místopředseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) zůstávají ve funkci až do jmenování svých nástupců, kteří se ujmou svých funkcí v souladu s rozhodnutím Rady uvedeným v odstavci 6 tohoto článku.“

35) Článek 61 se nahrazuje tímto:

„Článek 61

Sestavování rozpočtu

1. Předseda vypracuje každoročně do 31. března předběžný návrh rozpočtu výboru, včetně odhadu příjmů a výdajů výboru na následující rok, spolu s plánem pracovních míst na následující rok a předloží jej výboru na jeho plenárním zasedání.

Výbor na svém plenárním zasedání předběžný návrh rozpočtu výboru spolu s návrhem plánu pracovních míst v případě potřeby upraví.

2. Na základě předběžného návrhu rozpočtu přijatého výborem na jeho plenárním zasedání vypracuje předseda návrh rozpočtu výboru a předloží jej výboru na jeho plenárním zasedání k přijetí.

Výbor na svém plenárním zasedání každoročně do 30. listopadu podle potřeby upraví návrh rozpočtu předložený předsedou a přijme konečný rozpočet výboru spolu s plánem pracovních míst.“

36) V článku 69 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Jsou-li po skončení počátečního období podle odstavce 1 dostupné finanční prostředky nižší než cílová úroveň stanovená v uvedeném odstavci, pravidelné příspěvky vypočtené v souladu s článkem 70 se získávají, dokud není dosaženo cílové úrovně. Výbor může odložit výběr pravidelných příspěvků získávaných v souladu s článkem 70 o jeden rok nebo více let, aby zajistil, že částka, která má být vybrána, dosáhne výše, která je úměrná nákladům na proces výběru, za předpokladu, že tento odklad nebude mít zásadní vliv na schopnost výboru využívat fond podle oddílu 3. Klesnou-li dostupné finanční prostředky na méně než dvě třetiny cílové úrovně poté, co jí bylo poprvé dosaženo, stanoví se výše těchto příspěvků tak, aby se cílové úrovně dosáhlo do šesti let.“

37) Článek 70 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Dostupné finanční prostředky, které se mají započítat k dosažení cílové úrovně stanovené v článku 69, mohou zahrnovat neodvolatelné platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmikoli právy třetích stran, s možností výboru s nimi volně

nakládat a vyčleněných k výlučnému použití výborem k účelům uvedeným v čl. 76 odst. 1. Podíl těchto neodvolatelných platebních příslibů nepřekročí 50 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem. V rámci tohoto limitu výbor každoročně stanoví podíl neodvolatelných platebních příslibů na celkové částce příspěvků, které mají být získány v souladu s tímto článkem.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Výbor vyzve k plnění neodvolatelných platebních příslibů učiněných podle odstavce 3 tohoto článku, pokud je třeba použít fond podle článku 76.

Pokud instituce nebo subjekt přestanou spadat do oblasti působnosti článku 2 a přestane se na ně vztahovat povinnost platit příspěvky podle odstavce 1 tohoto článku, vyzve je výbor k plnění dosud nesplněných neodvolatelných platebních příslibů učiněných podle odstavce 3. Pokud je příspěvek spojený s neodvolatelným platebním příslibem na první výzvu řádně uhrazen, výbor závazek zruší a vrátí zajištění. Není-li příspěvek na první výzvu řádně uhrazen, výbor si zajištění ponechá a příslib zruší.“

38) V čl. 71 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Celková výše mimořádných následných příspěvků za rok nepřesáhne trojnásobek 12,5 % cílové úrovně.“

39) V článku 74 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Výbor informuje Komisi a ECB, jakmile dospěje k závěru, že může být nezbytné aktivovat finanční mechanismy smluvně sjednané pro fond v souladu s tímto článkem, a poskytne Komisi a ECB veškeré informace nezbytné pro plnění jejich úkolů v souvislosti s těmito finančními mechanismy.“

40) Článek 76 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud výbor rozhodne o tom, že použití fondu pro účely uvedené v odstavci 1 pravděpodobně povede k tomu, že bude část ztrát subjektu uvedeného v článku 2 přenesena na fond, uplatní se zásady pro použití fondu uvedené v článku 27.“;

b) doplňují se nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Pokud jsou nástroje k řešení krize uvedené v čl. 22 odst. 2 písm. a) nebo b) použity k převodu pouze části aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize, má výbor vůči zbytkové části subjektu pohledávku na úhradu veškerých výdajů a ztrát, které fondu vznikly v důsledku příspěvků na řešení krize podle odstavců 1 a 2 tohoto článku v souvislosti se ztrátami, které by jinak nesli věřitelé.

6. Pohledávky výboru uvedené v odstavci 5 tohoto článku a v čl. 22 odst. 6 mají v každém zúčastněném členském státě stejný stupeň priority jako pohledávky vnitrostátních mechanismů financování k řešení krizí ve vnitrostátních právních předpisech daného členského státu upravujících běžné úpadkové řízení podle čl. 108 odst. 9 směrnice 2014/59/EU.“

41) Článek 79 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Zúčastněné členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů, k němuž náleží úvěrová instituce, v případě, že výbor přijme opatření k řešení krize této úvěrové instituce a tímto opatřením je vkladatelům nadále zajištěn přístup k jejich vkladům, aby se zabránilo ztrátám vkladatelů, přispěl pro účely a za podmínek stanovených v článku 109 směrnice 2014/59/EU.

2. Výbor stanoví výši příspěvku systému pojištění vkladů podle odstavce 1 po konzultaci se systémem pojištění vkladů a v případě potřeby s určeným orgánem ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/49/EU ohledně odhadovaných nákladů na vyplacení vkladatelů podle článku 11e směrnice 2014/49/EU a v souladu s podmínkami uvedenými v článku 20 tohoto nařízení.

3. Výbor oznámí své rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci určenému orgánu ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/49/EU a systému pojištění vkladů, k němuž instituce náleží. Systém pojištění vkladů toto rozhodnutí neprodleně provede.“;

b) v odstavci 5 se zrušuje druhý a třetí pododstavec.

42) V čl. 85 odst. 3 se slovo „podle“ nahrazuje slovy „přijatému podle“.

43) V článku 88 se doplňuje nový odstavec 7, který zní:

„7. Tento článek nebrání výboru v tom, aby zveřejnil své analýzy nebo posouzení, a to i v případě, že jsou založeny na informacích poskytnutých subjekty uvedenými v článku 2 nebo jinými orgány uvedenými v odstavci 6 tohoto článku, pokud výbor dospěje k závěru, že by jejich zveřejnění nenarušilo ochranu veřejného zájmu, pokud jde o finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku, a že jejich zveřejnění je ve veřejném zájmu, který převažuje nad jakýmikoli jinými zájmy uvedenými v odstavci 5 tohoto článku. Pro účely odstavce 1 tohoto článku se má za to, že je výbor zveřejňuje v rámci výkonu svých funkcí podle tohoto nařízení.“

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od ... [Úřad pro publikace: vložte datum = osmnáct měsíců od data vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Ustanovení čl. 1 bodu 1 písm. a), bodů 2 a 3, bodu 4 písm. a), bodu 5 písm. a), b) a c) podbodů i) a ii), bodu 6 písm. a), bodu 7, bodu 13 písm. a) podbodu i) a písm. b), bodu 14 písm. a), b) a d), bodu 19 písm. d) a e), bodu 21, bodu 23 písm. a) podbodu i) první odrážky a písm. b) a d), bodů 25 až 35 a bodů 39, 42 a 43 se však použijí od ... [Úřad pro publikace: vložte datum = jeden měsíc od data vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*